

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 8. МАРТА 2004. ГОДИНЕ**

Дана 8. марта 2004. године са почетком у 10,07 часова отварам заседање кривичног већа Окружног суда у Београду, Посебног одељења, Устаничка бр.29, судница бр.1, објављујем предмет главног претреса под службеним бр. К.П.бр.5/03, кривична ствар против окр. Милорада Улемек Луковића и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 ОКЗ и др., кривично дело убиства представника највиших државних органа из чл.122 ОКЗ и др., по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године.

Веће у саставу: судије Ната Месаровић и Милимир Лукић, чланови већа, и судија Марко Кљајевић, председник већа, са записничарем Јасном Билић.

Констатујем да су на главни претрес приступили заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ћинђића адв. Рајко Даниловић, браниоци окр. Милорада Улемек Луковића адвокат Момчило Булатовић и адв. Марко Миљивојевић, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Драгољуб Ђорђевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог "Јуре" адв. Драган Крстићевић и адв. Александар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браниоцима адв. Мирком Трипковићем и адв. Мирославом Тодоровићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Гораном Петронијевићем, окр. Бранислав Безаревић са браниоцима адв. Драгишом Поповић и адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

На основу чл. 309 ст.2 Законика о кривичном поступку суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Као председник већа укратко износим ток ранијег главног претреса јер главни претрес представља јединствену целину у процесном смислу. Главни претрес је почео читањем оптужнице Специјалног тужиоца КТС.2/03 од 21.08.2003. године и КТС.бр.11/03 од 27.10.2003. године. Дана 24. децембра 2003. године саслушан је окр. Звездан Јовановић. Одбио је да изнесе одбрану, наводећи: "Надамном је извршен страховит притисак и прогон од стране извршних власти. Осуђен сам пре уласка у ову судницу, зато немам поверења у овај суд, судство ове Државе. Користим своје право на ћутање."

Одлуком већа на основу чл. 321 ст.2 Законика о кривичном поступку прочитана је његова изјава дата органу унутрашњих послова од 7.04.2003. године.

Поводом процесног приговора бранилаца председник већа је донео наредбу да се од стране Клиничког центра, Института за психијатрију, Центра за судску психијатрију у Новом Саду, изврши вештачење окр. Душана Крсмановића на околности његовог тренутног психичког стања и да ли је способан да прати ток главног претреса. Судско психијатријским налазом Комисије вештака наведене установе дат је закључак да је код окр. Душана Крсмановића евидентиран депресивно анксиозни поремећај који се према психијатријској класификацији ЦД10 убраја у групу Ф43, реакција на тежак стрес и поремећај прилагођавања, и да је способан да прати ток главног претреса. Омогућене су примедбе и приговори бранилаца окр. Душана Крсмановића на налаз и закључак Комисије вештака на главном претресу. На примедбе и приговоре бранилаца одговорила је на главном претресу проф. др. Гордана Мишић-Павков, да је окривљени Душан Крсмановић способан да прати и учествује на главном претресу као процесни субјект.

Решењем већа на основу чл. 34 ст.1 Законика о кривичном поступку из разлога целисходности раздвојен је кривични поступак у односу на окр. Милорада Улемек Луковића, Звездана Јовановића, Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Александра Симовића, Владимира Милисављевића, Дејана Миленковића, Сретка Калинића, Милана Јуришића зв. "Јуре", Душана Крсмановића, Сашу Пејаковића, Бранислава Безаревића и Жељка Тојаге, због кривичних дела удруживања ради непријатељске делатности из чл.136 ст.1 и 2 Основног кривичног закона, убиство представника највиших државних органа из чл. 122 Основног кривичног закона, тероризма из чл.125 Основног кривичног закона и убиства у покушају из чл. 47 ст.1 КЗ РС у вези чл. 19 Основног кривичног закона.

Решењем већа измењен је редослед саслушања окривљених. Саслушани су окривљени Саша Пејаковић, окр. Бранислав Безаревић и окр. Жељко Тојага.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе процесна радња саслушања окривљеног Душана Крсмановића.

Адв Биљана Кајганић: Ја имам примедбе на записник.

Председник већа: Има реч адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Само један секунд извините. Чланом 15-и Закона о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, регулисано је да се о току главног претреса води аудио запис који одражава целокупан ток претреса. Транскрипт аудио записа са главног претреса од 19.02.2004. године не представља потпуно верну слику тога главног претреса. На пример, на страни 58 овог транскрипта у делу који се односи на питање пуномоћника оштећеног адв. Рајка Даниловића упућено окр. Саша Пејаковићу, где се помиње покушај атентата код хале "Лимес", због чега сам ја реаговала, обзиром да је за конкретни догађај против мог брањеника поднета кривична пријава из чл. 184 КЗ РС и чл. 233 КЗ РС став 1, а што је непосредно после овог питања пуномоћника оштећеног евидентирано на истој страни записника, иако разлог мог реаговања није констатован у питању пуномоћника оштећеног. Мислим на речи "о покушају атентата" које речи су изостављене. Истоверемено, после

питања члана већа судије Миломира Лукића, а које је забележено на страни 49 и односи се на питање окр. Саши Пејаковићу под знаком навода цитирам "Кажете да сте из медија сазнали кога полиција тражи због убиства Премијера Ђинђића, да сте се и у том тренутку налазили на задатку пратње и обезбеђења Душана Спасојевића. Интересује ме да је у том моменту полиција открила Душана Спасојевића и кренула да га хапси шта би сте урадили?" Крај цитата. Иако смо колега Горан Петронијевић и ја реаговали констатацијом да се ради о не дозвољеном питању, та наша реакција није забележена у транскрипту, а из навода колеге адв. Горана Петронијевића који је забележен у последњем пасусу на страници 52, јасно произилази поменута реакција, обзиром да је забележено казивање браниоца Пејаковић Саше да је цитирам "Остало само једно питање на које је он одбио да одговори вероватно због тога што сам ја реаговао на начин уваженог колеге члана већа." Из напред наведених примера јасно произилази да записници, односно транскрипти, са главних претреса нису верни, да се они коригују, подешавају и мењају, а што је недопустиво и законом забрањено. Обзиром како се записници воде, а суд уз транскрипт не доставља аудио запис, одбрана није у могућности да ваљано поткрепи своје сумње неопходним упоређивањем и суду представи недостатке, изостављене речи ли реченице, које могу бити од значаја у даљем претресном поступку. На овакав начин одбрана долази у неравноправан положај и знатно јој је умањена могућност да у законски предвиђеним оквирима остварује своју функцију. То је везано за записник. А имам и примедбе на вештачење обзиром да сам у петак тек добила наредбу и налаз вештака који су на последњем главног претресу давали свој налаз, односно усмено излагали свој налаз. Па би ја укратко и то прочитала обзиром да сматрам да имам интереса јер се ово наравно одражава и на мог брањеника. Па ако дозвољавате ја бих и то сада истакла о чему се ради.

Председник већа: Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Наредбом председника већа којом је за вештачење одредио Центар за судску психијатрију Институт за психологију Клиничког центра у Новом Саду, суд је то учинио противно чл. 114 чл. 4 ЗКП-а који одређује. "Ако за коју врсту вештачења постоје од суда стално одређени вештаци други вештаци се могу одредити само ако постоји опасност од одлагања или ако су стални вештаци спречени, или ако то захтевају друге околности." Одређујући овај Институт као стручни орган за давање налаза и мишљења суд се није позвао на ове законске разлоге који му дају такву могућност, нити су они у конкретном случају постојали, обзиром на постојање стручних вештака и реномираних установа у Београду које су могле то вештачење да

обаве у смислу чл.114 ЗКП-а. Због тога ова наредба није у складу са законом јер је неодговарајућа како у погледу чињеница у вези којих се обавља вештачење тако и у погледу основа коме се поверава вештачење. Судско-психијатријски налаз за Душана Крсмановића достављен од Клиничког центра у Новом Саду, Института за психијатрију није потписан од сва три лица која су према казивању једног од чланова комисије вештака Гордане Мишић-Павков на главном претресу од 18.02.2004. године транскрипт страна бр.12, учествовали у изради овог налаза и мишљења и то она као први вештак, проф. Вучковић и специјалиста медицинске психологије Милан Цвијановић. Налаз и мишљење није потписано од стране проф. Вучковића и није јасно које је он специјалности, а такође није јасно да ли је учествовао у давању налаза и мишљења или можда није желео да потпише овај налаз и мишљење. Према чл.120 тач.3 стручна установа односно државни орган доставља налаз и мишљење потписан од лица која су вршила вештачење. Обзиром на основни недостатак који се тиче задатка вештачења и да се комисија о способности окривљеног да учествује у поступку, није ни изјашњавала, нити јој је то био задатак то ни вештак Гордана Павков није ни могла, нити смела, да се у име целе комисије о томе изјашњава, већ је суд био дужан да од установе тражи додатна објашњења у погледу налаза и мишљења или у смислу чл. 122 и 123 ЗКП затражи мишљење других вештака. Мањкавост датог налаза састоји се у томе што ова Комисија вештака није користила већ је одбила супротно закону претходну медицинску документацију која се тиче менталног здравља Душана Крсмановића. Мислим на документацију са ВМА која се односи на разлоге за ослобађање службења војног рока. Посебно проблематично мишљење вештака Гордане Павков која изводи закључак из чињенице да како окривљени није посећивао психијатра и имао стручне третмане од 1996. и 1997. године, да то искључује, цитирам, или бар имплицира немогућност озбиљнијег душевног поремећаја код окривљеног, из чега изводи погрешан закључак да онај који не иде лекару није болестан. Овакав закључак вештака Гордане Павков доприноси нашој основној сумњи у професионални став, што на овакав начин вештак доводи у питање ваљаност целокупног вештачења. Имајући све наведено у виду, предлажем да се одреди ново вештачење окривљеног и његове способности да учествује у поступку и то на основу новог прегледа и увида у комплетну медицинску документацију, а да се ово вештачење повери Институту за ментално здравље у Београду. Истовремено, напомињем, да сте на главном претресу 17.12. у својој наредби, па ћу Вам прочитати тај део, саопштили страна 17: "Сада бих искористио прилику да изложим план рада за сутра на главном претресу, то би било, да се поставе питања и изнесу приговори који су везани за налаз и мишљење Комисије вештака психијатара и психолога који су вештачили окр. Душана Крсмановића итд." На

сутрашњем главном претресу одбили сте ту могућност, противно Закону, позивајући се на одредбе Законика о кривичном поступку и на неодговарајуће чланове. Значи одбили сте могућност адвокатима, односно браниоцима, да постављају питање вештацима, што апсолутно, имајући у виду начин како се саслушавају сведоци и вештаци на главном претресу, и одредбе које се на то односе, нисте могли, а с обзиром да сте се позвали на одредбе чл.120, мислим тач.5, ст.5, где имате могућност да се од стручне установе може тражити објашњења. Ви та објашњења не би сте ни могли, ако претходно не поставите одређена питања вештацима на главном претресу како од стране Вас, тако и од стране тужиоца и од стране одбране. Зато сматрам да сте у том смислу повредили закон и да сте морали и били дужни да омогућите и тужиоцу и одбрани да постави питање. Толико. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Мирко Трипковић.

Адв. Мирко Трипковић: Ја бих ставио процесни предлог у вези примедби на технику вођења записника. Записник о претресу не води се у складу са прописима чл. 312 и 313 Законика о кривичном поступку, а у вези са чл. 179 и 175 Законика о кривичном поступку, а не води се ни у складу са одговарајућим прописом Закона о надлежности и организацији државних органа у сузбијању организованог криминала. Према класичном вођењу записника, актери у поступку имају могућност да ставе примедбе одмах по завршетку претреса. У овом поступку примењује се савремена техника која би требало да омогући потпуну аутентичност. Међутим, та техника се употребљава само делимично, и не доводи до савршенијег регистровања тока поступка, већ онемогућава да се записник прати а темпоре истовремено. У пракси то изгледа овако. Врши се аудио визуелно снимање које се не може истовремено пратити, транскрипти се добијају после десетак дана и тада се из више разлога не могу стављати примедбе нити контролисати аутентичност. Постојећи транскрипти видели смо, су са недовршеним мислима, са испуштеним мислима, са искиданим мислима, без коректуре, а о граматичким правилима је сувишно и говорити. Ако су испред актера постављени ови монитори, онда они треба да буду у функцији. Значи, да се записник истовремено читава и на екрану, и да можемо да пратимо шта улази у записник, а шта не. Ако то не може да се оспособи, ја предлажем да се пређе на класично вођење записника, у смислу цитираних законских прописа Законика о кривичном поступку. Молим да о овом процесном предлогу веће одмах одлучи јер овакав начин вођења записника битно утиче на важност свега што се овде догађа у овој судници. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Мирослав Тодоровић.

Адв. Мирослав Тодоровић: Ја сам бранилац окр. Душана Крсмановића, у свему се придружујем речима цењене колегице Кајганић и мога колеге Мирка Трипковића. Ја сматрам да није на поуздан начин утврђена способност окривљеног Душана да се данас брани пред овим већем. Наше примедбе које су исказиване у континуитету, малте не од првог дана, када је почео овај претрес, па до данашњег дана, нису наишле на одговарајући пријем код Вас у Вашем већу. Душан Крсмановић је отпуштен из војске као озбиљни душевни болесник, он је после тог уживао дрогу и то је неспорно. Уживалац дроге био је и у моменту када је лишен слободе. Био је преко три месеца, односно пет месеци је био у тоталној изолацији без могућности да било са ким комуницира осим са полицијом, тужиоцем и истражним судијом. Одбрану је први пут могао да сретне после пет месеци. Његово психичко стање је апсолутно руинирано и њему је потребно озбиљно лечење како Закон каже у чл. 130 ЗКП, најмање месец дана. Он се не лечи. Њега нико не лечи. Он није ни прегледан на прави начин. Видели сте прошли пут да су лекари Института за психијатрију из Новог Сада рекли да су били два сата, мада није било два сата. Два сата од како су пошли из Новог Сада, па док су изашли из затвора из ЦЗ-а, толико је било. То је тај период о коме говорите. Иначе, поуздано се може утврдити да је тај преглед трајао практично 15 минута. Он је задњи пут видео лекара пре месец дана. Он је стално под најтежим лековима. Колико знам малопре смо разговарали и ноћас је имао бурну ноћ, односно ноћ несанице, ноћ хаоса, ноћ ужаса у својој глави, и наравно дошао овде само захваљујући томе што је узео одређени број лекова, одређену врсту лекова како би могао да дође овде и колико толико да комуницира с нама. Ја Вас молим у име хуманости, у име људских права, у име људских права која су прихваћена и Конвенцијом од стране Србије и Црне Горе, да овом човеку, да према овом човеку примените правило судске медицине и да примењујете закон како се примењује. Примените Конвенцију о људским правима, Европску конвенцију о људским правима нарочито члан 5 и да му омогућите да има људски третман, третман човека, и да буде лечен, и тек после да дође овде пред Вама и да даје своју одбрану. Ја мислим да, нећете ми замерити, а то је Ваше право, ја мислим да и даље Ви немате право да председавате овим већем, све док се на поуздан начин не утврди Ваша подобност да ту функцију обављате. Ми смо поднели кривичну пријаву која је у току за врло тешка кривична дела, и за кривична дела која су у вези са предметом овог поступка, па би било целисходно и морално, и не само са становишта општег морала, а посебно са становишта људског кодекса да се померите са те функције док се не утврди на поуздан начин Ваше учешће у свему ономе што је у кривичним пријавама описано. Мислим да ће доћи време, и то врло брзо, да ћемо сви полагати рачуне за наша поступања, Ви, ја и сви остали који радимо у овом поступку. Само ћу поменути један случај који

ми даје право да тако говорим, то је случај од пре неколико дана када је постављен на врло важну функцију можда најважнију функцију у земљи господин Раде Булатовић који је био притвореник управо у овом предмету. То значи, да би ако случај посматрамо са становишта морала, са становишта нашег менталног састава, значи да господин Булатовић би морао да се повуче са ове функције док се не види да ли је он заиста чинио кривична дела. Ако није то тако, онда би морали са функције сви који су га до тог положаја довели, до положаја да буде притвореник у најтежим условима или можда да буде окривљени у овом тешком кривичном поступку. Значи да се повуче господин тужилац који је овде, господин Пријић, господин Остојић и сви остали који су радили у овом случају. Не можемо да имамо двоструки морал. Или смо чисти морално или нисмо чисти морално. Ми морамо знати ко смо и шта смо. Ја зато пледирам на Вас још једанпут на Вашу савест, на Вашу људскост, на Вашу судијску озбиљност, да размислите да ли можете и даље радити овај предмет или сачекате да се види да ли смо ми у праву који смо ставили под сумњу Вашу функцију и Вашу улогу као судије и да ли смо у праву. Ако нисмо у праву наравно ми ћемо сносити одређене последице. Враћам се поново на окр. Крсмановића. Он је и даље под лековима. Молим Вас, ја колико знам он је ноћас и јутрос узео велику количину врло тешких лекова који утичу на његову физичку и психичку способност да буде окривљен у поступку. Немојте да дозволите да чините грех, а грех је тражити од човека да се брани за овако тешка кривична дела уколико није у могућности. Време од месец дана не значи велики губитак, а значи велики добитак у људском, моралном и у сваком другом смислу речи. Зато Вас молим да још једанпут размислите да ли ћете водити овај оступак прво због Вас, друго да ли ћете водити поступак према окр. Крсмановићу а да није поуздано утврђено да ли је он способан да се брани. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић бранилац Звездана Јовановића: Господине председниче, ми смо својевремено поднели захтев за издавање одређених записника са саслушања пред полицијом, односно пред УБПОК-ом, између осталог то је био предлог за издавање и изјаве опт. Звездана Јовановића. Тада смо навели одређене разлоге, не присуства колегинице Весне Радомировић саслушању, а све се то односило нормално и касније подета је и кривична пријава против господина Пријића, господина Милета Новаковића и осталих лица која су то сачињавала. Ја бих овом приликом, не да даље ширим, о томе је већ речено, да се не би понављао, желим да суду предам доказ један који смо добили, а који је издала Адвокатска комора Београда, председник Адвокатске коморе Београда господин Војислав Недић, то је под

захтевом заведено под бр.459/04 од 24.фебруара 2004. године, којим се издаје потврда да се Весна М. Радомировић адвокат из Београда, са седиштем канцеларије у Тимочкој бр.2, не налази на листи адвоката браниоца по службеној дужности који води Адвокатска комора Београда. Сагласно одредбама ЗКП-а где се каже да бранилац по службеној дужности може бити лице само са листе адвокатске коморе, ја бих желео да предам овај доказ Вама, и да још једанпут с обзиром на овакав сада један нови моменат у смислу нашег ранијег предлога, који чини ми се сада појавачава и озбиљно доводи у сумњу, све то шта се дешавало 7 априла. Говорим о његовој изјави од 7. априла, да Вама предам и да још једанпут одлучите у смислу издвајања записника о саслушању Звездана Јовановића од 7. априла, јер 7. априла није присуствовао бранилац. Дакле, како ни физички, а овде сада видимо ни формално односно "де јуре" јер она није на списку бранилаца по службеној дужности, што остаје сада недоумица, на који начин и којом приватном линијом, је она позвана, ако је уопште позивана у том смислу. Па бих Вам предао да евентуално и одлучите уз наш захтев, значи поновљени сада захтев да одлучите. Ви сте рекли да ћете то касније током поступка, а мислим да овај моменат можда изискује да још једанпут размотрите Ваш став као веће и да евентуално одлучите поново. Ево ја ћу Вам предати овај докуменат. Хвала.

Председник већа: Констатује се да бранилац адв. Ненад Вукасовић предаје суду потврду Адвокатске коморе Београда бр.459/04 од 24. фебруара 2004.године.

Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија ја ћу почети од овог става колеге Вукасовића за који мислим да је потпуно оправдан и да је на месту. Мислим да коначно морамо да разрешимо ту дилему за коју мислим да за нас није дилема. Можда је код Вас дилема, али после толико доказа, да изјаву односно присуство колегинице Весне Радомировић, доведемо у питање када је испитиван, наводно испитиван Звездан Јовановић, 7. априла прошле године. Видите о чему се ради судија. Члан 229 тачка 6 децидирано каже следеће. "Да осумњичени мора имати браниоца чим орган унутрашњих послова донесе решење о задржавању. Ако осумњичени не обезбеди браниоца, орган унутрашњих послова ће му га обезбедити по службеној дужности, по редоследу са списка који доставља одговарајућа Адвокатска комора. Значи, ту нема никаквих дилема да неко може ван тога, да неко уђе са улице, да неког могу да доведу или било шта". Значи ако нема браниоца Адвокатска комора. Овде сте добили данас доказ ја сам то сам чуо јутрос, данас сте добили доказ, да колегиница Весна Радомировић адвокат из Београда,

није на списку адвоката по службеној дужности који стоји у Адвокатској комори, и да може бити именована као бранилац по службеној дужности као бранилац било коме од осумњичених пред органом унирашњих послова, па ни Звездану Јовановићу. Према томе сви разлози који указују на то да нису испоштоване одредбе Законика о кривичном поступку о узимању изјаве на такав начин, у смислу овлашћених лица, апсолутно стоји. Према томе та изјава апсолутно нема никакав значај и са тих разлога потпуно се придружујем ставу колеге Вукасовића, да се та изјава издвоји из записника без обзира што сте Ви прочитали и како сте је прочитали, и да не улазимо у оне расправе о томе дали она може бити доказ или се не може засновати судска одлука на таквом исказу, и то да ми то не оставимо негде за крај. Значи ради се о питањима које морамо овог тренутка да решимо. Друга ствар што се тиче записника односно налаза и мишљења судских вештака када је у питању Душан Крсмановић. Ја као бранилац, и Миливојевић, који бранимо Милорада Луковића, због контакта и изјаве Душана Крсмановића где се помиње и човек кога ја браним, односно кога колега Миливојевић и ја бранимо, имамо интереса да тај записник имамо. Односно налаз и мишљење. Тај налаз и мишљење до данас нисмо добили, нити смо имали могућности да видимо шта тамо пише, о чему се ради и евентуалне примедбе да ставимо и било шта. Према томе на тај начин сте нам ускратили права на одбрану која имамо. Што се тиче примедбе колегинице Кајганић, потпуно је на месту за неверно вођење записника са овог претреса, на шта је она указала и све то. Заиста мислим ту морате нешто да урадите, ако су уложена толика средства у ово, онда немојте да нам ово стоји као украс да овде гледамо ове празне екране. Све то лепо изгледа, ако је то за јавност, за сликање, онда да објавимо да је то тако. Нека јавност зна да ово не функционише, да ово не служи ничему или ће можда служити некоме другоме у неком другом периоду кад неко дође можда интересантнији. Према томе то су моји ставови, моји предлози и молим да о томе одлучите одмах. Хвала.

Председник већа: Има реч ад. Зоран Николић.

Адв.Зоран Николић бранилац окр. Тојага Жељка: У свему се слажем са примедбама које је изнео колега Булатовић. Сматрам да ова изјава Звездана Јовановића која је дата, а под каквим и којим околностима је узета, да је то основ био, а сигурно и изјава Душана Крсмановића, јер се сада утврдило да је Душан Крсмановић и пре тога био психички неуравнотежена личност овде и психички и физички, а комплетно те изјаве и Звездана Јовановића и изјава Душана Крсмановића био је основ да се подигне оптужница против мог браћеника Тојага Жељка, што има несагледиве последице. Према томе у свему се придружујем колеги Булатовићу, колеги Тодоровићу и Биљани

Кајганић, и сматрам да се ово у што краћем треба разрешити. Јер основ оптужнице за Тојага Жељка је изјава и Звездана Јовановића и Душана Крсмановића. Иначе, други нико о мом брањенику ништа није рекао. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Александар Зарић.

Адв. Зарић Александар бранилац Милана Јуришића: Судија ја бих имао један конкретан предлог. Пошто се овде налази више записника који су потписали адвокати по службеној дужности, ја бих предложио да овај суд тражи од Адвокатске коморе, да ли се сви ти адвокати налазе или не налазе на томе списку, значи да су адвокати по службеној дужности. Тако би смо разрешили цео проблем да видимо да ли се налази или не налази. Онда би знали како да поступамо. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић бранилац Пејаковић Саше: Судија ја бих имао неколико примедби. Прва се односи на ово што су до сада колеге рекле у вези вођења записника, аудио-записника, и придружујем се у потпуности ономе што су до сада рекли. Нигде у Основном законикау о кривичном поступку нити овим посебним одредбама не стоји да је суд ослобођен вођења класичног начина записника, поред овога што је предвиђено у том смислу. Аудио-записник је користан. То је једна технолошка тековина која сигурно омогућава суду да боље и квалитетније води поступак и непристрасније у крајњем случају, али никако не треба се ослањати искључиво на аудио записник, не због евентуално неких примедби, лоше намере или чега другог. Ја у то не сумњам, већ због технолошке и техничке неуиграности екипе која ово ради. озбиљне примедбе имамо на овај записник. Ми не можемо да одмах након добијања транскрипта прелистамо у глави свако од нас шта се догађало претходних пет дана, ако је од тога временска дистанца још 10 до 15 дана, онда је наша могућност да ставимо примедбе на записник, адекватно да ставимо примедбе на записник, потпуно елиминисан. Према томе конкретан предлог је судија, да Ви записник водите онако како сте до сада водили у класичном поступку, а да видео и аудио запис буде допуна. Дакле транскрипт да буде допуна тог записника. Да иде уз тај записник као прилог. Уколико то није могуће због евентуалног успоравања поступка предлажем да се води стенограм. Дакле стенограм. Дакле стенографски записник би требао да буде такође један од допуна основног записника који треба Ви да водите. Друго судија, Ви сте на прошлом претресу одбили да дозволите право браниоцима колегама Трипковићу и господину Тодоровићу постављање питања вештацима. Ту сте

прекршили одредбе Законика о кривичном поступку, позвали сте се на одредбе чл.120 везано за 117.То нисте могли. Те одредбе се не односе на поступање вештака пред судом у току главног претреса. Морали сте применити одредбе чл. 331 везано за чл. 330 Законика о кривичном поступку, који изричито даје обавезу председнику већа, да на тражење чланова већа, тужиоца одбране, чак и оптужених дозволи да се постављају питања, као и у другим осталим случајевима. И треће судија, што се такође односи на једну врсту, рекао бих онемогућавања или отежавања рада одбране. Врло је једноставна и техничка ствар. Ми сада свакодневно, односно након сваког претреса добијамо транскрипте који нису мали. Да не говоримо сад о квалитету, малочас сам о томе говорио. Ми више нисмо у могућности да физички носимо тону материјала са собом. Овде поред свих ових техничких услова који су примењени и који су у одређеном делу за похвалу, у одређеном делу за критику као што је ова блокада и спречавање контакта са оптуженим о чему смо већ говорили, о неисправности или нераду ових екрана на којима би смо могли да пратимо транскрипте или записник, постоји још један проблем, а то је да ми овде немамо никаквог, апсолутно никаквог смештаја за евентуалну документацију која не може и не треба да се носи свакодневно. На овај начин свако од нас ће ускоро морати да води са собом још једног човека приправника, помоћника или већ не знам који ће у две руке у две торбе носити материјал који ми доносимо. У супротном ми ћемо бити онемогућени да имамо у сваком тренутку целокупан материјал који је неопходан, који чине списи овог предмета, који је неопходан за квалитетну одбрану. Према томе судија, молба и предлог да се изнађу услови да се за сваког од бранилаца посебно под посебним кључем као што је то у Хашком Трибуналу који се очигледно овде копира овим читавим поступком, направи ормарић, кутија, касета, или како год хоћете, која би била под кључем и под притежањем, искључиво корисника те касете, како би смо могли да одлажемо сав материјал који не морамо да носимо. Хвала Вам.

Председник већа: Има реч адв. Мирко Трипковић.

Адв. Мирко Трипковић: Једна информација и један процесни предлог. У паузи између два претреса одржан је претрес код Окружног суда у предмету К.бр.1134/03 где мој брањеник такође одговара али за нека лакша кривична дела. У том поступку је спроведено вештачење о његовој способности да учествује у поступку. Вештачио је др. Мандић, који је у исто време и ординирајући лекар. На претресу који је одржан 1. марта вештак је изјавио да је мој брањеник способан да под овом терапијом ради свој посао. Мој брањеник је по занимању возач и аутомеханичар. Он је у војсци ослобођен због тога што је неспособан за вожњу и што је неспособан за војску. Вештак налази да је он способан

да ради свој посао. Међутим, мој брањеник се више месеци налази под терапијом неуролептика "нозинале" који се из месеца у месец појачава. У упутству које је произвођач овог лека дао, наведено је да овај лек изазива сањивост, дезоријентацију, конфузију и ексцесивну хипотензију која умањује психофизичку способност. Изричито је речено, забрањено је вожење и употреба и рад на машинама. Значи ординирајући лекар и вештак је рекао да је дозвољено оно што је забрањено. Тиме је овај вештак себе елиминисао као стручњака. Ја ћу замолити суд да прими ово упутство о леку који се даје.

Председник већа: Констатује се да бранилац окр. Душана Крсмановића адв. Мирко Трипковић предаје председнику већа упутство о употреби лека "нозинан". Наставите, изволите.

Адв. Мирко Трипковић: Зашто сам ово рекао. Јер је "нозинан" у фармакологији познат као застарео лек и постоје лекови ове врсте новије фармаколошке генерације, са којима се врши много успешније терапеутско третирање. Како је мој брањеник под терапијом која је доведена у сумњу и од стране лекара, и због тога што је у питању застарео лек, ја предлажем да се формира комисија независних психијатара ван КПД болнице која ће утврдити да ли се он правилно ординира, и дати свој предлог за терапију. Овај предлог мислим да је потпуно оправдан јер он даје одговор на круцијално просечно питање да ли је мој брањеник у стању да учествује у овом поступку, да буде свестан шта је питан, да разуме питање, да га мисаоно обрађује и да оријентисано одговара. И најзад колико је он у стању под овом терапијом кондиционо да учествује до наступања менталног замора. Код садашњег стања ствари одбрана тврди да он није ни телесно ни психички способан да учествује у поступку и сматрам да ово питање је још увек отворено и није добило адекватан одговор и зато стављам овај предлог за ново вештачење правилности ординирајуће терапије и његове способности. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Драгољуб Ђорђевић.

Адв. Драгољуб Ђорђевић бранилац Александра и Милоша Симовића и Владимира Милисављевића: Господине председниче већа, ја бих као прво, обзиром на исказ који је у претходном поступку дао окр. Душан Крсмановић, замолио да ми се такође достави транскрипт налаза вештака из Новог Сада, везано за његову психичку, пре свега могућности психијатријског да прати ток главног претреса, а друго, везано и за његову урачунљивост и способност да евентуално темпоре криминис схвати значај дела која је учинио или није учинио, то ће утврдити суд у току овог главног претреса. Друго, везано за записнике

који се овде, за овај аудио-записник који иде, ја морам да кажем да смо ми много, кад кажем ми, мислим на адвокате, браниоце, и у оквиру коморе, расправљали о начину како се то ради. Мислим, неспорно је да се ради о једној новој технолошкој тековини, међутим сматрам да смо ми сада, успели да схватимо како ово у основи функционише. Мада лично сматрам да обзиром на оволике технолошке иновације да је било нужно да се обави одређена едукација свих оних који учествују у овом поступку, како се уопште ова техника користи. Што не сумњам да није учињено када су у питању судије и тужиоци. Браниоци такође морају бити едуковани за основну технолошку употребу ове технике. Што се тиче аудио-записа колега Петронијевић малопре рече:"Ја не сумњам у овај суд". Шта је хтео да каже? Хтео је да каже да он не сумња да ћете Ви колега Кљајевићу или колегиница Месаровић, или не знам колега Милимир, узети па вршити, не знам, измену тих записника, налагати некакву монтажу тих записника итд. Међутим, наше богато искуство, с обзиром да смо јако дуго у правосуђу, нас учи да су се свакаке ствари дешавале независно од воље или тужилаштва или председника већа. Управо због тога оно што Законик о кривичном поступку не предвиђа јесте аутентификација тих аудио-записа, њихово чување и њихова употреба када Ви нисте, када они нису у Вашем притежању. Мислим да је то крајње проблематична генерална ствар и Ви веома добро знате да се и аудио-и видео записи да су подобни разним врстама монтаже или пак прекрајања, избацивања одређеног дела материјала итд. Наравно, пре него што сам било шта рекао, рекао сам да не сумњам у Вас. Не сумњам ни у тужилаштво, али постоје различите друге службе које на одређени начин могу да дођу у посед материјала, а да ми то не знамо, а да Ви то такође не знате. Везано за вођење записника, ово што је предложено чини ми се да је то рекао колега Трипковић да се уз аудио-запис, није записано у Законнику да ће аудио-запис бити једини видео, сматрам такође и то не би било на уштрб истине процеса итд., да треба и класично водити записник. То је оно што ја имам за сада да кажем. Значи само бих молио ето, да ми се омогући транскрипт односно препис, копија налаза тима вештака, наводно. Видим да један овде од вештака није учествовао везано за давање оцене психичког стања и психијатријског стања окр. Крсмановића. Хвала Вам.

Председник већа: Има реч адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић, бранлац Бранислава Безаревића: Господине председниче и поштовано веће, ако почнете да правите кућу и ставите добар темељ лако ћете је направити. Овде имамо четири института који су фигурирали у предкривичном поступку. Моје колеге су то малопре предочили и ту чињеницу доказали. Имамо институт службене одбране. Није поштован. Имамо институт поверљивог

разговора са клијентом и није поштован. Имамо институт све што му се предочи може бити употребљено као доказ против њега, није поштовано. Ја бих се само осврнуо на записник у предкривичном поступку да ли има драстичније нешто од тога што није потписан. Ако и преко тога пређемо, записник код мога брањеника Безаревић Бранислава није потписан. Отклонимо и ту сумњу и Ви као председник већа рекосте у доказном поступку, саслушаћемо, а мој брањеник рече он и није био тамо. Погледајте сад тај фатални чл.13 института из Декларације Међународног права о слободама и правима грађана, проф. Грубач рече то је новина у нашем законодавству. Каже чл.13 Међународно правна гаранција, Међународни пакт о политичким правима, Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода. Хоћемо европске системе хоћемо футур други. Ајде све да прогутamo, а дајте да се позовемо и на овај пети институт који каже о Европским конвенцијама и слободама. Нико не сме бити подвргнут мучењу, или нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању чл.3. Мој брањеник рече њему су пиштољ ставили у уста. Хвала Вам. Треба све ово издвојити и да се вратим на следеће. Оптужница је заснована на свим овим елементима из предкривичног поступка. Када ово отклонимо верујте да ће нам бити лакше. Хвала Вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране? Не.

Изјашњење о процесним предозима заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Овде има пуно процесних предлога. О некима сам се ја већ током овог поступка изјашњавао. Не бих се понављао. Оно што је битно у целој овој ситуацији у којој се налазимо то је мој став везан за питање издвајања записника из предкривичног поступка. Ја сам се у том правцу, чини ми се, већ изјашњавао. Овог пута бих само поновио једну ствар то је да се записници током кривичног поступка могу издвајати у три момента. То је мислим суд на прошлом главном претресу елаборирао. У овом тренутку у коме се ми сада налазимо, у овом процесном тренутку то није тај тренутак у коме се врши издвајање записника из предкривичног поступка. Чл. 337 тачно говори који је тренутак. Да ли ти записници имају одређене мањкавости а то је ствар која ће моћи касније да се утврђује, то није никакав проблем. То Вам неће нико оспоравати. Међутим, процесни тренутак није сада да би суд такву одлуку доносио у смислу издвајања тих записника из списка предмета. Овде је данас изречена примедa која је чињенично нешто другачија у односу на ове претходне. Везано је за тај списак адвоката по службеној дужности. У

овој ситуацији није јасно о каквом се списку ради. Да ли је то списак адвоката одређене коморе или је то списак који прави Комора у смислу неких подобних адвоката или неподобних, а у том смислу заиста ми није јасно шта значи тај списак. Да ли то значи да неко не може да буде бранилац по службеној дужности. У ком случају је то одредба, на први поглед као таква неодржива, или је то реч о нечему другоме. Према томе у том смислу бих предложио да се тај предлог браниоца окр. Звездана Јовановића одбаци, одбије, као неоснован. Што се тиче осталих примедби одбране везане за вођење записника ја лично немам ништа против да се води класичан записник. Међутим, бојим се да у тој ситуацији не дођемо у још гору ситуацију, а то је да ћемо имати записнике који ће бити транскрипт живе речи овде да главног претреса, а други који ће бити на неки начин, условно речено, фразиран, јер ће бити диктиран, па ће и ту бити неких разлика и то ће тек бити проблем који ми овде никако нећемо успети да решимо. Ја се могу сложити да ти транскрипти имају одређених нејасноћа, имају одређених пропуста, чак су и мени скренули пажњу да се неки делови речи које ја изговорим не чују зато сам се и сагао данас. То су ствари које су нама потпуно нове, свима су нам нове, на које се ми морамо навикнути. Али кажем у принципу ја немам чак ништа против да се води класичан записник с тим што ћемо доћи у ситуацију да се тек неће моћи решити. Према томе то су техничке ствари, ја то потпуно остављам суду на оцену.

Председник већа: Изволите. Има реч пуномоћник адв. Рајко Даниловић.

Пун. оштећеног адв. Рајко Даниловић: Нећу да отварам тему да то не буде онако опет у круг. Кад је реч о законској одредници да бранилац по службеној дужности може бити постављен са списка адвоката. Реч је о томе, о списку адвоката одређене адвокатске коморе. Да ли супротна страна мисли да колегиница, мислим да се колегиница зове Радомировић, није адвокат па нема права да обавља ту функцију адвоката по службеној дужности, или се овде говори о једном списку, пошто је, пазите, новина испитивање окривљених у полицији. То је новина у нашем процедуралном кривичном праву и онда су млађи људи похрлили код Коморе да се упишу у неки списак да иду наравно да зараде хонорар и да уче мало посао. Према томе када је реч о овом списку који је вама предочен, то је списак људи који су се јавили да хоће да иду у полицију, а полиција има право да са списка Коморе, значи списка свих људи који су уписани у адвокате, не дижете руку. Полако. Свих адвоката који су уписани у адвокатски именик, који су на списку адвокатске коморе. Па немојмо овако. Нисам ја адвокат од јуче, нити би био ни полицајац, ни судија, него адвокат већ 30 година. Одувек је и у

старом Закону. Не понашај се ти тако, немој да ми бацаш руку у лице док говорим.

Председник већа: Без коментара. Заиста нема потребе.

Пуномоћник оштећеног адв.Рајко Даниловић: Не бацај ми руку у лице док говорим, јел чујеш шта кажем. Мени бацаш овако руку док ја говорим. Не прекидај. Не деконцентриши ме. Дакле шта је суштина, Законик. Дајте да завршим. Могу ли да дођем до речи председниче?

Председник већа: Дозволите да заврши пуномоћник оштећених. Немојте да коментаришете.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим? Не дозвољавам вређање адвоката. Ово је недопустиво што говори господин Рајко Даниловић. Прво не дозвољавам да ми се обраћа на ти. Ја са њиме нисам растао нити сам било шта радио. Нека се понаша достојно адвокатуре коју заступа. Нисмо овде на ти.

Председник већа: Без тензије.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Суштинско је питање списка адвоката. Пазите, сада не говорим о Законику, говорим и о ЗКП-у. Значи Закону о кривичном поступку, ранијој верзији, иста је одредница стајала, 'каже «са списка адвоката Коморе". То су они који су уписани у адвокатски именик како то ми обично кажемо колоквијално. Значи сваки адвокат који је адвокат може бити позван ако нема изабраног адвоката да врши дужност адвоката по службеној дужности. Према томе не постоји никакав списак нити може бити бити икакав списак у Адвокатској комори да једни могу бити, по службеној дужности, а други не могу. Таман посла да постоји таква дискриминација.

Председник већа: Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија захваљујем. Судија, колега Даниловић је очигледно побркао неке ствари, или не познаје неке ствари, тако да ја нећу замерити. Видите о чему се ради. Апсолутно није тачно ово што колега Даниловић говори. Само да Вам појасним функционисање тог списка. Не би законодавац ставио законски пропис, управо ово што стоји у чл.229 тач.6, по редоследу са списка. Какав списак? Ако би било тачно ово што колега говори онда немамо никаквог

списка. Сви смо адвокати, па онда са реда адвоката. Шта ће Комора достављати списак. Који списак? Чегат? Скандал. Ради се о следећем, што је управо ступањем на снагу овог Законика дошло се у ситуацију да многи адвокати неће да раде посао по службеној дужности. Из разноразних разлога. Ја то нећу објашњавати. Онда је Комора донела своју одлуку да се формира списак који се доставља СУП-у у складу са одредбом чл.229 тач.6. Значи није то Комора измислила, није то нечија слободна воља нити било шта. То је једноставно у складу са законском одредбом што је законодавац тражио да се олакша посао, да би могла полиција да одради онај део посла који треба да одради, када нема браниоца, изабраног браниоца. Ја нећу говорити овде да Звездану Јовановићу није омогућено да изабере свог браниоца, па да је прекршен чл.229, да би се могло применити ово са списка. Значи није му омогућено да тражи адвоката, него су му довели, или нису довели, или је накнадно дошао. То је ствар која ће се утврђивати током поступка. Морам само да кажем још једну ствар. Мора да ми неко објасни. Одлуком Владе Србије, увођењем ванредног стања једна од мера приликом увођења ванредног стања имате по одлуци Владе, ја је нажалост овде немам, али опште је позната, је да лицима лишеним слободе у вези са организованим криминалом са овим због чега су лишени, та лица немају право на адвоката у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. То је молим Вас став Владе Србије, једног принципа Владе Србије. Е ако је то тако онда би да питам. Ко је направио у Влади Србије преко правосуђа, извршна власт преко правосуђа, селекцију да неки могу да имају адвокате, неки да не могу, неки да могу имати изабране, а неки неизабране и ко су ти адвокати и како су дошли, и да ли су на списку. То је оно што ствара сумњу у све ово. Нећу да елаборирам даље. Каква је судбина свега тога што је урађено у ванредном стању када је касније након завршетка ванредног стања, 27. или 28. априла, када је укинута ванредно стање и када је Уставни суд прогласио неуставним одредбе, управо оне које су биле предмет овде наших расправа, и на основу којих су прикупљени ови докази које ми данас користимо у поступку . То су све нека питања. То је оно што изазива сумњу. Значи није никакав списак, како инсинуацију даде тужилац, да прави подобни и неподобни. Ја нећу правити инсинуацију како су тужиоци и судије подобни и неподобни, какви су такви су, има Закон о тужилаштву. Ово је одлука Коморе да се испоштује Законик о кривичном поступку и омогући се рад. Јер никакав није фантомски списак нити било шта, него једноставно списак у складу са Закоником о кривичном поступку. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Не желећи уопште да расправљам или улазим у полемику сада са колегом Рајком Даниловићем, ја бих само замолио, веће присутно, да ипак као што је урађено у одређеним ситуацијама према браниоцима, упозори колегу Даниловића на једно пристојно понашање, да питање ко му је потписао пуномоћје апсолутно му не даје право никакве снаге овде, нити надмоћи у односу на браниоце, нити ће то бити толерисано, бар не са моје стране. Друго, да не бацамо прашину у очи овде једни другима, сви смо овде правници, а поготово не јавности која ово слуша. Колега Даниловић очигледно не жели да говори о нечему намерно или не намерно, оно што је рекао колега Булатовић, да ли је заборавио или не зна, да у свакој управи полицијској било које врсте почев од крвних деликата, секусалних, питање дроге, па и питање касније УБПОК-а, постоје спискови лица где Адвокатска комора, управо је тражила из разних разлога, јер колеге не желе да прихвате одбране по службеној дужности, тако да прво ми кад смо се изјашњавали овде, нисмо рекли да госпођа или госпођица, овог момента не знам њен статус, није адвокат. То није тачно. Она јесте адвокат, али она се не налази на списку. Сви адвокати који су добијали позиве да се пријаве списку бранилаца по службеној дужности, ти спискови су достављени буквално свакој управи Министарства унутрашњих послова. Уколико нисте на списку те управе будите сигурни нико од инспектора који раде на одређеном случају, када су привођена током дана, ноћи, вечери, свеједно, а потреба је за браниоцем по службеној дужности, нећете бити позвани. Ја нисам био позиван деценију и кусур, све док се нисам сам пријавио Адвокатској комори, из неких разлога, сада не улазимо у то, што су сматрали да сам неznam ово или оно, због мог принципала, па су мислили да због тога не желим да се пријавим. Тек од момента када сам се пријавио на званичан списак бранилаца по службеној дужности ја до данас имам преко 30 и скоро 40 одбрана по службеној дужности у смислу саслушања пред, говорим од ванредног стања. Према томе нису тачни наводи да тврдим да Весна Радомировић није адвокат. Тачно је да је адвокат, али није тачно да је на списку. Списак прави Комора, то није никакав фантомски списак, то је потпуно званичан списак корпорирани и у ЗКП и мислим да око тога не треба више имати никакве дилеме. Хвала Вам.

Председник већа: Има реч адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: У вези издвајања списа. Сви ови записници који у смислу чл.89 ст.10 ЗКП не могу бити основ за доношење судске одлуке, морају се издвојити. Уколико остану у судском поступку и они се користе постављањем питања, значи они апсолутно у том поступку, и на тај начин се злоупотребљава, односно изиграва чл.89 ст.10 ЗКП, јер се увлаче у поступак, тако да не

издвајањем ових записника се фактички крши ова одредба чл.89 ст.10 ЗКП-а и због тога они морају бити издвојени. Тако да констатација, односно став тужиоца, да они могу само у одређеним процесним тренутцима бити издвојени, није тачна, јер се ова одредба крши и они се увлаче у сам поступак, а на њима се дефакто не може судска одлука заснивати. То је децидирано. Уколико су такви пропусти постојали, истражни судија је био дужан, по службеној дужности, да издвоји те записнике. То што он није урадио, то није основ да се они сада користе, а они се дефакто користе, ако се не издвајају, јер се овде, видимо, постављају на основу тих записника, који касније, ако на крају поступка решите да их издвајате, дефакто немају значаја јер су они све време коришћени у току поступка. Зато, предлажем да се ипак овде поступа по закону и користе, односно да се правилно примењују одредбе ЗКП-а.

Председник већа: Има реч адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Ја се придружујем овоме што је колегиница Кајганић рекла. Судија, сматрам да записници који су под сумњом из било којих разлога, законски и у односу на које постоји захтев, било одбране, било тужиоца, било пуномоћника оштећених да се издвоје, уколико веће донесе одлуку да о томе одлучи накнадно уз то би морала да иде и паралелна одлука да се такви записници не користе до даљњег, до доношења одлуке. У супротном улазимо у ову грешку о којој смо сада говорили. О том толико. Што се тиче господина тужица само сам се због тога јавио. Не делим мишљењем уваженог колеге Радовановића у вези класичног начина вођења записника. Он рече да ће тај записник на неки начин да се фризира јер се диктира слободном интерпретацијом председника већа. Сви који су радили тај посао знају шта је законска обавеза председника већа, којих он мора да се придржава, тј. да записник апослутно буде аутентичан исказу лица које се пред већем саслуша у било ком својству. Према томе, ја, као и претходно колега Булатовић, не делим мишљење тужилаштва, не сумњам у суд да ће суд непристрасно у складу са својим способностима водити поступак, у толико што ће записник диктирати онако како је то класично предвиђено Закоником о кривичном поступку, а транскрипт у том случају никако не би могао да дође у супротност са тим записником. Транскрипт аудио-записа био би само разјашњење неких спорних питања која се појављују у току поступка, да ли је нешто унето или није унето, да ли је речено или није речено. То није никаква супротност. Он би једноставно траскрипт на неки начин појашњава оно што би председник већа унео у записник. И ту немамо могућности, ако се записник води како се води, да дође до било каквих супротности нити фризирања како тужилац каже. Судија још нешто. По питању службене одбране и полиције. Ово овде што

данас отвара је нешто што је већ отворено у адвокатским круговима по мојим инфомрацијама, а и остали знају да је покренуто питање улоге одређених бранилаца, не само у време ванредног стања, него и касније, и улоге полиције у одређеној селекцији ко може бити бранилац, ко не може, кога ће позвати, кога неће позвати. Ово је потпуно тачно овако како су колеге навеле у вези записника, односно у вези списка адвоката који су се пријавили да ће одговорити на позив полиције што није без значаја ако Вас неко пробуди у пола три ујутро и каже "Молим вас имате одбрану, и ви сте дужни да обавезно дођете ако немате неки изузетно јак разлог." Због тога постоји тај списак. Пристанак да будете на списку значи пристанак да у свакој ситуацији, изузев оних који вас оправдавају морате да приступите да по службеној дужности обавите посао адвоката сходно Законику. Полиција злоупотребљава, и овај пример са колегиницом Весном Радомировић, је један од многих примерака злоупотреба полиције у смислу коришћења службене одбране према оптуженима. Ја ћу Вам само рећи ово, да ја лично као бранилац имао сам осам одбрана укључујући и оптуженог Пејаковића који су ме у фази полиције именовали као свог браниоца, а да ни једном од стране полиције нисам позван да приступим. Што значи полиција злоупотребљавајући право које јој не припада и које јој нико не може дати, врши селекцију не само бранилаца по службеној дужности који је Адвокатска комора по списку дала, већ и осталих бранилаца који су изабрани. Дакле дупло се вређа право на одбрану. Право да оптужени, односно у том тренутку пријављени, има право на изабраног браница и друго право да му се да у случају замене, бранилац по службеној дужности, али сходно одредбама Законика о кривичном поступку и одлуци Адвокатске коморе. Хвала Вам.

Председник већа: Има реч адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић Бранислава Безаревића: Председниче, врло кратко. Никада нисам био бранилац по службеној дужности. Питао сам једном у Комори зашто ме не зовете? Кажу нисте на списку. Хвала Вам. Верујте на то.

Председник већа: Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Само кратко судија. Нећу говорити о овоме. Ово су апсолутно све примедбе које стоје, које подржавам. Нешто друго, захтевам од Вас да ми дате. Прошлог, задњег претреса, сте донели одлуку којом сте одбили приговор стварне ненадлежности коју смо истакли колега Вујин, касније ја. Ја бих само

захтевао да ми доставите писмени отправак тог решења на које имам право. Хвала.

Председник већа: У вези предлога за издвајање записника окр. Звездана Јовановића датог пред органом унутрашњих послова од 7. априла 2003. године, ако жели може да се изјасни управо на наводе које је навео његов бранилац адв. Ненад Вукасовић, окр.Звездан Јовановић, као жели, да скратимо процедуру, да се изјасни у вези тог предлога нека дигне само руку.

Констатује се да окривљени Звездан Јовановић не жели да се изјашњава о процесном предлогу за издвајање записника о његовом саслушању пред органом унутрашњих послова од 7. априла 2003. године.

У вези процесних предлога за поновним вештачењем способности да учествује у кривичном поступку окр. Душан Крсмановић, позваћемо окривљеног Душана Крсмановића да се изјасни о његовом садашњем психичком стању и како се он осећа, и да ли по његовој изјави он може да данас изнесе своју одбрану.

Укључите само микрофон. Изволите, изјасните се. Чули сте питање.

Опт. Душан Крсмановић: Поштовани суде, јако се лоше психички осећам. И без обзира што су психијатри рекли и написали, ја нисам способан да дајем изјаву. Пијем лекове и надам се да ће ми бити боље и да ћу моћи да дам изјаву касније.

Председник већа: Како се сада психички осећате?

Опт. Душан Крсмановић: Лоше.

Председник већа: У чему се састоји то стање како Ви називате лоше?

Опт. Душан Крсмановић: Преморен сам, не спавам ноћима, а уз то имам вртоглавице и главобоље, тутњи ми у глави. Пишти ми у ушима. Од лекова сам ових мало дезоријентисан и конфузан и нисам у стању да дајем изјаву.

Председник већа: То је Ваше лично сада мишљење о Вашем стању. Реците нам да ли сте Ви саслушани у Палати правде,

пред Окружним судом у Београду, код председника већа судије Саше Миловновића?

Опт. Душан Крсмановић: Нисам саслушан.

Председник већа: Да ли је обављена радња Вашег саслушања?

Опт. Душан Крсмановић: Није.

Председник већа: Јесте ли било шта изјавили тада?

Опт. Душан Крсмановић: Изјавио сам да нисам добро.

Председник већа: Да ли сте износили одбрану, и како сте се бранили?

Опт. Душан Крсмановић: Нисам износио никакву одбрану.

Председник већа: Да ли Вас је нешто судија питао?

Опт. Душан Крсмановић: Питао ме је да ли се добро осећам.

Председник већа: И, шта сте Ви одговорили?

Опт. Душан Крсмановић: Молим?

Председник већа: Шта сте Ви одговорили на то питање?

Опт. Душан Крсмановић: Да се не осећам добро.

Председник већа: Шта Вас је даље питао?

Опт. Душан Крсмановић: Ништа више колико се ја сећам.

Председник већа: Да ли сте рекли на том суђењу, на главном претресу, да не можете и да нећете да изнесите Вашу одбрану?

Опт. Душан Крсмановић: Рекао сам да не могу да изнесем одбрану.

Председник већа: И шта је онда судија урадио?

Опт. Душан Крсмановић: Прихватио је то колико се сећам.

Председник већа: Је ли наставио главни претрес?

Опт. Душан Крсмановић: Јесте.

Председник већа: Како је наставио главни претрес?

Опт. Душан Крсмановић: Не знам, господине судија.

Председник већа: Јесте ли били присутни?

Опт. Душан Крсмановић: Јесам.

Председник већа: Да ли се сећате шта се радило тамо на главном претресу?

Опт. Душан Крсмановић: Не сећам се.

Председник већа: Ничега се не сећате?

Опт. Душан Крсмановић: Слабо се сећам.

Председник већа: Када сте почели да имате те проблеме психичке природе?

Опт. Душан Крсмановић: Ја те проблеме имао годинама, а погоршало ми се од тренутка када сам ухапшен.

Председник већа.: У чему се састојало то погоршање Вашег психичког стања?

Опт. Душан Крсмановић: Па почеле су ми чешће главобоље и изгубљен сам. Неки пут се изгубим не знам ни где се налазим. И тако.

Председник већа: Кад би Ви, по Вашем мишљењу, могли да изнесете Вашу одбрану, и да ли ћете уопште износити? То су Ваша права, о томе ћу Вас поучити накнадно.

Опт. Душан Крсмановић: Ја желим да изнесем одбрану, знам да је то у мом интересу. Али тренутно нисам у стању и надам се, пијем ове лекове, мало ми можда помажу, и надам се да ћу бити боље. Надам се да ћу бити боље ускоро и да ћу дати своју изјаву.

Председник већа: А који су то разлози да сада не можете да изнесите Вашу одбрану?

Опт. Душан Крсмановић: Малаксао сам, конфузан, неиспаван.

Председник већа: Колико то стање траје?

Опт. Душан Крсмановић: Од када сам ухапшен.

Председник већа: Да ли сте износили Вашу одбрану у предкривичном поступку и у истрази?

Опт. Душан Крсмановић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се. Да ли се сећате било какве изјаве да сте дали, било полицији, било истражном судији Окружног суда у Београду?

Опт. Душан Крсмановић: Сећам се да сам саслушаван, али не сећам се шта сам дао.

Председник већа: Не сећате се садржине шта сте рекли?

Опт. Душан Крсмановић: Не сећам се.

Председник већа: Јесте ли потписивали те записнике?

Опт. Душан Крсмановић: Не сећам се. Ја мислим да јесам.

Председник већа: Мислите или се сећате?

Опт. Душан Крсмановић: Не сећам се.

Председник већа: Како онда можете да мислите да сте потписали?

Опт. Крсмановић Душан: Па не знам.

Председник већа: А да ли знате где се сада налазите?

Опт. Крсмановић Душан: У судници.

Председник већа: А да ли знате због чега сте овде?

Опт. Крсмановић Душан: Па не знам.

Председник већа: Да ли знате да имате статус оптуженог?

Опт. Крсмановић Душан: Знам.

Председник већа-судија: Добро. Вратите се.

Адв. Биљана Кајганић: Једно појашњење молим Вас. Ја верујем да је и Вама познато, истражни судија из Новог Сада, који је саслушавао Крсмановић Душана, обратио се Вама, у једном предмету, не могу сада да се сетим тачно, са дозволом да га саслушава и онда је на њено тражење да се обави вештачење, обзиром да он није био у могућности, то је био њен закључак, тражила је и мишљење психијатра, да се он изјасни, да ли он може уопште да даје исказ. И он није могао да даје исказ тада. Ја ту преписку са Вама и са психијатром Мандићем, мислим, имам у списима. Тако да истражни судија из Новог Сада која је то радила, у питању је нека жена, је такав утисак имала а и то је потврђено од стране Мандића, да он у то време није ни могао да даје исказ. Он није саслушан а донето је решење о спровођењу истраге иако он тог тренутка није саслушан, што наравно по Закону није ни било у реду да се доноси решење, обзиром да не постоји опасност од одлагања, што би био законски разлог да се доноси решење о спровођењу истраге, а обзиром да је био болестан и није саслушан, то решење није ни у реду. Хоћу да потврдим само ово да је и од стране ових лица констатовано да он не може да даје одбрану, односно да исказ даје.

Адв. Мирко Трипковић: Ако ми дозволите само да дам једну кратку хронолошку фактографију по питању које сте сад покренули у разговору са мојим брањеником. Мој брањеник је у току априла саслушаван у предкривичном поступку, у току маја, сад не располажем тачно датумима, пред истражним судијом Окружног суда у Београду, Вучком Мирчићем. Тек на мој захтев 12. јуна он је 13. јуна стављен под терапију која се до сада појачала са дозама. На саслушању код судије колегинице Ракић из Окружног суда у Новом Саду он није био у стању да да одбрану што је и констатовано, ја овог тренутка тај записник немам, могу га сутра презентирати, исто тако није био у стању да да одбрану ни пред истражним судијом Окружног суда у Београду Небојшом Живковићем. И тај записник имам али тренутно не, могу га презентирати. Дакле, од момента када је стављен под терапију огледа се његова неспособност да оријентисано учествује у поступку. Сматрам да је битно и да у склопу предлога које сам дао за проверу терапије од

стране комисије вештака јер је очигледно да ова терапија није адекватна и да ординирајући лекар због свог субјективног угла гледања није у стању да да научно образложен захтев, је потребно спровести преглед а такође и допунско вештачење његове способности да учествује у поступку са конкретним питањима а које ће одбрана у међувремену доставити. Хвала.

Председник већа: Сад ћу ја Вама поставити једно питање. Да ли сте били бранилац окр. Душана Крсмановића на суђењу у Палати правде пред Окружним судом у Београду где председава судија Саша Миловановић?

Адв. Мирко Трипковић: Да.

Председник већа: Да ли је изнео одбрану окр. Душан Крсмановић на том суђењу и када?

Адв. Мирко Трипковић: Ја имам копију тог записника и могу Вам презентирати.

Председник већа: Можете да ми доставите. Него ми Ви реците ради аутентичности, да не буде, пошто ја нисам присуствовао, реците ми да ли је изнео одбрану?

Адв. Мирко Трипковић: Да.

Председник већа: Добро, доставите ми само ако можете, ради одлучивања о овим предлозима, да би суд имао материјал. Вратићемо Вам, ми ћемо фотокопирати. Хвала.

Констатује се да је бранилац окр. Душана Крсмановића адв. Мирко Трипковић предао суду две копије записника о главном претресу пред Окружним судом у Београду у предмету К.бр.1134/03 од 23. фебруара 2004. године и други записник у истом предмету од 1. марта 2004. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одлучивања о процесним предлозима и приговорима бранилаца.

Наставак ће бити у 12,00 часова.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца окр. Душана Крсмановића адв. Мирка Трипковића и адв. Мирослава Тодоровића да се обави ново психијатријско вештачење окр. Душана Крсмановића у погледу навода да ли је способан да учествује и прати ток главног претреса.

Разлог: Окривљени Душан Крсмановић је у овом предмету већ једном вештачен на околности способности праћења и учествовања у току главног претреса, којом приликом је комисија вештака судско медицинске струке Центра за судску психијатрију Института за психијатрију клиничког центра у Новом Саду, утврдила у свом закључку да је окр. Душан Крсмановић способан да прати и учествује на главном претресу у овом предмету. То вештачење је обављено 21. јануара 2004. године а прилику да евентуалне приговоре вештачења браниоци окр. Душана Крсмановића ставе на налаз и мишљење комисије вештака искористили су на главном претресу одржаном дана 18. фебруара 2004. године. У односу на приговоре и примедбе одговорила је председник комисије Проф. др. Мишић Павков Гордана. Такође је окр. Душан Крсмановић вештачен у предмету Окружног суда у Београду К.бр.1134/03 и увидом у записнике о одржаним главним претресима, поготово од 1. марта 2004. године, јасно се види да је др. Бранко Мандић, психијатар, испред комисије вештака изнео мишљење и став да је окр. Душан Крсмановић способан да прати главни претрес, да разуме и схвати чињенице које су изнете на главном претресу, да изнесе своју одбрану и да схвати и да се користи својим правима, након чега се приступило извођењу процесне радње саслушања окр. Душана Крсмановића. Та радња је и обављена у овом кривичном предмету Окружног суда у Београду К.бр.1134/03.

У погледу приговора стављених на транскрипте аудио записа са главног претреса који се воде сходно члану 15-и Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, веће истиче да исти представљају верну и аутентичну слику излагања свих странака у поступку, због чега би

евентуално диктирање на записник и вођење паралелних записника била потпуно сувишно и непотребно и могло би само да доведе до конфузије и недоумица. Према члану 15-и наведеног Закона, «о току главног претреса води се аудио запис који садржи целокупан ток претреса, као и записник у писаној форми, који се такође води на овом главном претресу у који се уносе подаци о почетку и закључењу претреса, присутним учесницима и изведеним доказима као и решења председника већа о управљању поступком. Аудио запис из става 1 овог члана транскриптује се у року од 72 часа и представља саставни део записника вођеног у писаној форми. Аудио запис и транскрипт чувају се као записник сачињен у писаној форми» Завршен цитат. Такође аутентичност овог записника који се могу преузети у суду у року од 72 сата, од окончања главног претреса, не може се доводити у питање, будући да транскрипти представљају верно одсликану слику аудио записа који се такође чува на чврстом медију у суду и због чега се у сваком моменту приговори бранилаца о евентуалним недостацима могу проверити. Суд омогућава браниоцима да изврше увид у аудио видео запис са главног претреса у циљу истицања приговора на транскрипт записника о чему би накнадно одлучило веће и извршило евентуалне исправке. Са друге стране, оваквим начином вођења записника управо се тежи да се избегну поменути недостаци, класичним диктирањем записника. Исто тако суд истиче да се никакве корекције у погледу начина изговорених речи и реченица не праве од стране суда, управо због аутентичности, тако да се и евентуалне грешке у изговору процесних странака верно уносе у транскрипте. То је питање технике укључивања без дозволе председника већа и говорења од стране учесника у поступку, због чега долази до неаутентичног или се не сними оно што је неко већ рекао.

У погледу предлога бранилаца да се издвоји записник о саслушању окр. Звездана Јовановића, дат у својству осумњиченог пред органом унутрашњих послова МУП РС, од 7.4.2003. године, веће истиче да је већ у погледу овог питања донело одлуку, и да ће се о предлозима бранилаца како о овом, тако и о претходно стављеним предлозима, одлучити накнадно, по завршетку доказног поступка, на основу члана 337 став 3 Законика о кривичном поступку.

У погледу осталих процесних предлога суд ће одлучити накнадно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе процесна радња саслушања окр. Душана Крсмановића.

Нека приступи окр. Душан Крсмановић.

Адв. Мирко Трипковић: Ја бих само да се изврши једна исправка у мом одговору који сам дао пре паузе. Ја сам погрешно разумео Ваше питање да ли је мој брањеник дао одбрану. Разумео сам да ли је он се изјашњавао о својој способности, па сам рекао да. Међутим, мој одговор треба да буде не, што се најбоље види из копије записника са тог претреса.

Председник већа: Извршили смо увид у копију записника о главном претресу у предмету који сам навео.

Адв. Мирослав Тодоровић: Не видим зашто се доводи Душан Крсмановић да се саслуша када је већ дао свој став у односу на овај поступак. Рекао је да не може да се брани и да није способан да се брани. Ја не знам шта Ви хоћете тиме, хоћете да га терате на силу да говори или....

Председник већа: Не, колега. Заиста овде нећемо полемисати него ћу Вам само објаснити ако дозволите, да ме не прекидате. Пре свега радња саслушања окривљеног на главном претресу подразумева одређена правила, према Законнику о кривичном поступку. Прво, председник већа треба да поучи окривљеног о његовим правима у кривичном поступку, да га пита да ли је разумео оптужницу, која кривична дела му се стављају на терет, да ли признаје евентуално, ако жели да изнесе своју одбрану, кривична дела која му се стављају на терет, и да ли се осећа кривично одговорним, и у ситуацији да негира може да изнесе своју одбрану. Дакле, ништа није од тога учињено током овог данашњег главног претреса. Ви дозволите да поучим окривљеног и урадимо ту процесну радњу онако како Законик о кривичном поступку наводи.

Адв. Мирослав Тодоровић: Извињавам се, он је јасно рекао да не разуме ни где се налази.

Председник већа: Питаћемо га колега, питаћемо га.

Адв. Мирослав Тодоровић: Јасно је рекао, молим Вас немојте да кроз форму која није у реду, која није по закону, да уводимо човека у саслушање.

Председник већа: Добро, то је Ваша примедба.

Адв. Мирослав Тодоровић: Ја Вас молим да ту радњу сада не изводите јер је јасно рекао да не зна где се налази и да не може одговарати на Ваша питања.

Председник већа: Једна ствар постоји а то је питање елементарно, ја знам да Ви то знате, а то је када се приступи извођењу ове процесне радње она мора бити на закону заснована, као што сам сада и рекао. Питање Ваших тумачења може бити у приговору, евентуално у том смислу, али ми смо већ донели одлуку да се окр. Душан Крсмановић саслуша.

Адв. Мирослав Тодоровић: Ви сте донели одлуку и ја могу да поштујем мада ми та Ваша одлука представља кршење закона од стране судије из члана 234 КЗ РС. Ја ћу вероватно то право искористити.

Председник већа: У реду. Ваше право вам нико неће ускратити.

Најпре да Вас поучим о Вашим правима у кривичном поступку. Суд Вам мора омогућити да се изјасните о свим чињеницама и доказима који Вас терете. Друго, посебно Вас упозоравам да све што изјавите пред судом може се употребити као доказ против Вас. Имате право да се браните сами или уз стручну помоћ Ваших изабраних бранилаца. Нисте дужни да износите Вашу одбрану нити да одговарате на поједина питања. Посебно Вас упозоравам да пажљиво пратите ток главног претреса, да имате право да постављате питања саокривљенима, сведоцима и вештацима. Да предложете извођење доказа на главном претресу и да стављате примедбе на изведене доказе. Да браниоци имају право да присуствују Вашем саслушању, да нисте дужни да се изјасните о било којој тачки оптужнице која је подигнута против Вас због кривичних дела која Вам се стављају на терет, и Ваше је право да се користите белешкама приликом изношења одбране.

Окр. Душане Крсмановићу да ли сте Ви разумели Ваша права у кривичном поступку?

Опт. Душан Крсмановић: Господине судија, ја нисам способан да се браним и ништа Вас нисам разумео.

Председник већа: Да ли сте разумели која Вам се кривична дела оптужницом стављају на терет?

Опт. Душан Крсмановић: Није ми јасна оптужница уопште.

Председник већа: Да ли хоћете да Вам прочитамо поново оптужницу?

Опт. Душан Крсмановић: Не знам, нисам способан да размишљам о томе.

Председник већа: Да ли хоћете да изнесете одбрану или не?

Опт. Душан Крсмановић: Ја поштовани суде нисам способан да износим одбрану, лоше се психички осећам.

Председник већа: Не желите да одговарате на питања?

Опт. Душан Крсмановић: Не могу поштовани суде да одговарам на питања.

Председник већа: То питање је решено, зато што је Комисија вештака Центра за психијатрију Вас прегледала и донели су стручни закључак да сте способни да пратите ток главног претреса и да учествујете на главном претресу. То је стручно питање и суд нема стручног знања у вези тога и управо због тога је и одређено вештачење, што су Ваши браниоци истакли то као процесни приговор да Ви не можете да пратите ток главног претреса и да учествујете на један валидан процесан начин у смислу психичког стања у коме се налазите, а што сам и прочитао данас.

Опт. Душан Крсмановић: Ја не знам шта су написали психијатри у налазу, али ја се стварно не осећам добро.

Председник већа: У чему се састоји то што кажете да се не осећате добро?

Опт. Душан Крсмановић: У томе да сам малаксао, преморен, конфузан, дезоријентисан. Не знам, не могу да објасним уопште.

Председник већа: Констатује се да окривљени Душан Крсмановић не жели да износи своју одбрану. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Адв. Мирослав Тодоровић: Протест. Он не каже не желим, него не могу. Молим Вас. Велика је разлика између...

Председник већа: У реду ја сам констатовао овако као што сам констатовао и то је оцена моја. Ви се можете сложити или не.

Адв. Мирослав Тодоровић: Молим Вас судија, немате право да кршите закон, он није рекао да не жели, он каже не могу. То је велика разлика, појмовна разлика. Није само термилошка, језичка, него појмовна.

Председник већа: Ушло је све то у транскрипт колега, тако да не морате да интервеништите. Седите.

Председник већа на основу чл.321 ст.2 ЗКП доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају ранији искази окр. Душана Крсмановића.

Адв. Мирослав Тодоровић: Судија молим Вас, морате да ме саслушате. Ви сте дужни да саслушате. Молим Вас.

Председник већа: Колега, заиста Вас опомињем поново, опомињем Вас поново да ме не прекидате.

Адв. Мирослав Тодоровић: Не можете да кршите закон на штету...

Председник већа: Од 4.4.2003. године, и исказ дат на записнику пред истражним судијом Окружног суда у Београду, од 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године.

Адв. Мирослав Тодоровић: Молим Вас, ми смо само физички присутни овде, да нас не би кажњавали, психички нисмо овде нити пратимо.

Председник већа: Колега, дозволићу Вам реч, имате право приговора против одлуке председника већа.

Адв. Мирослав Тодоровић: Само моменат да кажем. Имам право да кажем.

Председник већа: Имате право кад Ви хоћете. Кад Ви хоћете немате право.

Адв. Мирослав Тодоровић: Имам право зато што не дате.

Председник већа: Сад Вам омогућавам приговор на одлуку председника већа, изволите. Има реч адв. Мирослав Тодоровић.

Адв. Мирослав Тодоровић: Молим Вас. Члан 321 став 2 каже да се може читати записник из претходног поступка и предкривичног поступка само ако окривљени одбија да одговара на питања или да изнесе своју одбрану. Он не одбија да одговара на питања, и он не одбија да износи своју одбрану, он каже ја не могу да се браним. Молим Вас, немате законски основ да читате његове исказе из претходног поступка и предкривичног поступка. Уколико Ви то одлучите да урадите ја морам у циљу заштите интереса мог клијента да Вам кажем да сам само физички овде присутан и да ћу се повући доле и да Вас нећу слушати. И да сте дужни да у овој фази поступка обезбедите оно што мора да се обезбеди а то је да има одбрану ваљану, квалитетну одбрану приликом читања овог записника. Ја сам само физички присутан молим Вас од овог тренутка, само физички.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, немојте да правимо неки правни терор овде од одредби Законика о кривичном поступку и да нам стално нешто читате да ми то тумачимо. Закон је јасан и апсолутно морате да га примените. Колега Тодоровић је потпуно у праву. Окр. Крсмановић је дошао овде. Ви сте му предочили његова права. Он је јасно рекао да он не разуме зашто је оптужен, где се налази и о чему се ради. Не разуме која су му права предочили и то, и ни једном једином речју није рекао да неће да одговара, да износи одбрану, и да неће да одговара на поједина питања, него да не може. Веаштачење које сте Ви обавили, односно које је обавила Институција из Новог Сада, је било пре месец, месец и по дана. Данас сте имали нове околности, нове примедбе које су изнели браниоци да је то тако. Испоштујте право тог окривљеног судија. Немојте на силу, молим Вас, да доводите људе да испитујете или било шта. Ја заиста као бранилац првоокривљеног морам да реагујем тако, јер такве радње, као опште процесне, да их тако назовем хигијене процесне и свега осталог да поштујемо овај закон. Не може бити да смо

сви ми овде правно неуки, или сте само сте ви неуки. Замолићу Вас још једну ствар, подигли сте глас на колегу Тодоровића. Немојте да се деси случајно више. Ми не подижемо глас на Вас, према томе уважите нас максимално. Колико Ви будете уважавали нас толико ћемо ми Вас. Хвала.

Председник већа: Колега пошто говорите о неком терору, ја бих баш хтео да знам Ваше тумачење колега.

Адв.Момчило Булатовић: Судија, ево одмах ћу Вам рећи. То је фигуративно речено. Немојте одмах да се ухватите Ви за реч терор, да је то у оном његовом изворном смислу. Знате, ако закон каже једно, ми то кажемо, Ви то одбијете. Ми смо сведоци овде шта се дешавало током ових претреса да смо ми овде стављали разноразне предлоге о којима Ви нисте могли да одлучујете, Ви сте одлучивали. Нећу се ја сада враћати на то. Али овде за ову ситуацију где окривљени каже "ја нисам способан, не осећам се добро, врти ми се у глави, осећам несвестицу, зујање у ушима и већ шта, под терапијом сам, неиспаван сам, нисам способан да дам изјаву" Ви то протумачите да он неће да да одбрану. Јесте ли Ви психијатар? Постоји ко је надлежан за то, да то процени или било шта. Можда се променило нешто, данас Вам је добро, можда Вам позли сутра па да се не осећате добро. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Мирко Трипковић.

Адв.Мирко Трипковић: После колеге Петронијевића који је кроз једно дуже време елаборирао питање ситуације из чл.321 и чл.337 па и после колеге Булатовића, који је такође исто питање третирао, а посебно на претресу 19. фебруара ове године, ја указујем на страну 83, било би с моје стране препотентно да даље ово питање потезем. Ја се у сваком случају придружујем питању и сматрам да ово веће има свој став, али такође одбрана сматра да тај став овог већа не служи на част ни судској пракси, ни правној мисли. Ми ћемо у случају да суд одлучи да спроведе радњу коју је најавио бити само физички присутни у судници, а суд нека процени да ли постоје процесне претпоставке за такву радњу. Хвала

Председник већа: Да ли се неко још јавља за реч са бранилачке стране? Има реч адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија, придружујем се протесту, односно противљењу овог дела одбране који је до сада говорио у вези Ваше намере и одлуке да читате записнике раније како то стоји у чл.321 ст.2. Такође придружујем се и овој примедби коју је

одбрана Крسمановића дала, да сте Ви једном игром речи, потпуно заменили тезе. Сви смо сведоци, а и овај транскрипт који ћемо добити, надам се неизмењен, да је овде оптужени пред свима нама изјавио да није у стању да не може. Не да не жели, не да неће, не да одбија. Ви сте упорно покушавали да његов одговор ставите у вербалну законску форму. Не законску форму, него да протумачите његов одговор речју, коју ће Вашу одлуку о читању записника ранијих оправдати. Дакле, судија, Ви сте урадили нешто што није по закону. Унели сте у записник нешто што није тачно. Сада ми је јаснија и одлука Ваша, као већа, да не водите паралелно записник, и ако би био користан. Позивате се на то да ће доћи до непотребних конфузија и непотребних контрадикторности. Судија, неће уколико Ви аутентично водите записник, тако је по закону предвиђено. Уколико радите као што сте сада урадили онда ће долазити до конфузије. И управо ево сада имате један такав пример. Изјаву вербалну оптуженог који каже "не могу да се браним" , а Ви уносите у записник "одбија да се брани, не жели да да изјаву". То ни смисаоно ни језички, а ни термилошки правно није исто. Још нешто судија. Ви сте овде оптуженог поучили да може сам да се брани. Верујте ми да ја нисам разумео ту Вашу поуку. Имајући у виду врсту кривичног дела, имајући у виду одредбе Законика о кривичном поступку које се односе на обавезну одбрану, та Ваша констатација и та Ваша поука мени није јасна. И још нешто судија. Ја морам да изнесем своје мишљење, нећу се понављати, нећу више елаборирати чл.226 ст.9 о коме смо говорили, чл.321 ст.2 и морам да Вам кажем да поново по трећи, четврти пут драстично кршите одредбе Законика о кривичном поступку. Као доказ за то даћу Вам пример већа које суди у једном другом поступку, у овом истом суду, које је потпуно супротно од начина на који сте Ви, као веће, одлучивали, надам се као веће, донело одлуку да све записнике који су спорни, почетком претреса, не употребљава у претресу, док не донесе одлуку о њиховом издвајању. То је исправно судија. Тако се одлучује. Тако пише у Закону, и нема произвољног тумачења Закона. Нема правног схватања, нема правног мишљења, нема става. Ви овде судите по закону, не по ставовима. Судија, то исто веће је донело одлуку да издвоји један од записника, односно два записника. И то исто веће није дозволило да се ти записници чак ни питањима употребљавају у поступку.

Председник већа: Добро колега, не морате сад објашњавати шта се дешавало у одређеном другом предмету. Можете само рећи укратко приговоре, везано за моју одлуку.

Адв. Горан Петронијевић: Ја судија управо то и покушавам.

Председник већа: Али знам, причате неке примедбе које једноставно немају никакву сврху.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ја покушавам да Вам укажем на другачији став, једног другог већа, у овом истом суду. Као пример, да би и о овоме веће морало да размисли, о својој одлуци коју је донело. У том смислу не наводим примере који су ван овог догађаја. Дакле, судија и тамо је била ситуација да се два пута одређени оптужени бране ћутањем, и тамо је била ситуација да није ни један записник на овај начин, нити у овој законској форми, нити уз изговор, морам тај израз да употребим, јер то није тумачење одредби чл.321 нити чл.226 ст.9. Ни један од тих записника није прочитан. Према томе, молим Вас, имајте то у виду када овакве одлуке доносите. Не можете у једном истом суду, у два различита предмета, два различита већа, да драстично различито, како Ви кажете, тумаче Законик о кривичном поступку. Он је јасан и ту нема много тумачења. Треба само да се примени судија. Ви ово сада што сте урадили понављате вишеструку грешку коју сте претходно направили. Уколико је то грешка. Хвала.

Председник већа: Ево ради појашњења пошто адв. Горан Петронијевић говори да нигде није прочитао да окривљени може да се брани сам, цитираћу му чл.13 ст.1 Законика о кривичном поступку који каже: "Окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере из реда адвоката." Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић бранилац Звездана Јовановића: Ја се извињавам, али морам кренути од Ваше констатације да окривљени има право да се брани сам. Мислим да смо овде опет направили једну грешку између факултативне и обавезне одбране. Овде су кривична дела која апсолутно подразумевају обавезну одбрану, па према томе та констатација да окривљени може да се брани сам губи онда смисао појма обавезне одбране. Друго, ово што је говорио колега Петронијевић, ја бих желео да знам, и нормално не морамо понављати овде се ради о истом спрату, овде смо у судници 1, а ово о чему је говорио колега Петронијевић догађа се у судници бр.2. И ако се већ ствари постављају овако да имамо различита тумачења одредбе ЗКП-а, мене занима, под један, да ли ми браниоци имамо идентичан ЗКП који имате Ви испред себе, уколико немамо, ја бих онда замолио да се упознам са тим ЗКП-ом, а под два, мене занима једна врло озбиљна ствар, уколико ово тумачење би било овако, ја се извињавам на изразу, ригидно, у смислу сужавања неких одређених тумачења, која би искључиво била везана за ово веће, морам овде пред Вама поставити питање. Да ли овај предмет убиство Премијера Зорана Ђинђића излази само из оквира ЗКП-а и добија

некакве друге облике, друге никакве примесе, да у истим ситуацијама. када су у питању изјаве дате пред Министарством унутрашњих послова, уз присуство браниоца, да не улазимо сада како и на који начин, са некаквим својим мањкавостима, у судници бр.2 добијају валидност, односно добијају једно тумачење које је по нашем становишту исправно, из угла ЗКП-а, а да у овом предмету овде, апсолутно то нема на том значају. И ја једноставно овог момента као бранилац се питам, онда, да ли овај предмет излази ипак из оквира оних строгих оквира права и да добија евентуално на некаквој својој евентуалној, и некаквој политичкој димензији? То је моје питање, да бих могао даље једноставно да пратим. Искрено речено ја као правник, без обзира на моје искуство, веће или мање, у односу на присутне, налазим се сада у једној великој недоумици, с обзиром да сам бранилац и у судници бр.2. И сада видим, једног дана се једна ствар тумачи на овакав начин, а данас ево видимо да апсолутно не постоји могућност, у односу како Ви идете, на примену чл.321 ст.2 да се чита, тако да морам себи да поставим то питање. Ја бих једноставно молио за један одговор, шта се то дешава на истом спрату, а да имамо два различита тумачења те одредбе у смислу читања, и, односно презентирања исказа оптужених пред полицијом, односно испред Министарства унутрашњих послова. Видимо да су драстичне разлике и само се питам да ли још један пут овај предмет добија на некој другој димензији, а која по мени, извините, онда би излазила можда чак из оквира права, и добијала некакав свој политички елемент. Хвала Вам.

Председник већа: Има реч адв.Александар Зарић.

Адв. Александар Зарић: Судија, ми смо овде били сведоци, значи сви браниоци у овој судници када је окр. Душан Крсмановић рекао да ће своју изјаву дати када му буде било боље. Ви сте прешли преко те чињенице, и ја сам трам да сте морали, кад сте доносили ово решење, да узмете у обзир и ту чињеницу. Ми са своје стране, пошто смо изузетно везани у овом предмету, нашег браћеника у односу на Душана Крсмановића би предложили ново вештачење. Значи ново вештачење здравственог стања.

Председник већа: Јесте ли чули да је одлучено о томе?

Адв. Александар Зарић: Чули смо, али ово је наш нови предлог. Предлог одбране Јуришић Милана, из првенственог разлога зато што је он рекао да ће дати своју одбрану када му буде боље здравствено стање. Хвала.

Председник већа: Има реч адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Моје колеге су већ рекле оно што сам мислила. Само би се онда придружила њиховом предлогу, односно ставу, да немамо услова за читање, и приговор у том смислу.

Председник већа: Има реч адв. Драгољуб Ђорђевић. Изволите.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Само кратко. Ја ћу се као бранилац лица које браним, то се зна ко су, предложити такође вештачење. Пре свега здравственог стања Душана Крсмановића. Истина је да имате налаз судског тима судских вештака. Он је дат пре 30 дана. Његова психијатријско-психолошка експлорација је вршена пре 30 дана, а његово тренутно здравствено стање не можете процењивати Ви, а такође не може важити ни налаз који је дат пре 30 дана. За стање душевно, окривљених лица, извињавам се, такође је надлежан искључиво судски вештак одређене струке. Ја бих рекао пре свега психијатар, и он би фактички у таквим ситуацијама морао дневно да реагује, наравно по налогу већа. Зашто то тако кажем? Тако стоји и у Основној конвенцији о људским правима, што се тиче права осумњичених лица и права на одбрану. Ето само толико. Хвала Вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране. Адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија, само кратко. Ја бих само суд упутио на одредбе чл.71 ст.1 Законика о кривичном поступку, а поводом цитирања одредби чл.13 који сте малопре цитирали. Ја не бих цитирао али молим да погледате па ћете видети да нисте у праву.

Председник већа: Да, нисам у праву зато што Ви колега очигледно не правите разлику између материјалне и формалне одбране. То је иначе теоријско питање, тако да нећемо о томе расправљати. Изјашњење заменика Специјалног тужиоца на предлоге и приговоре бранилаца.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја сам се о тим предлозима, поново истакнутим, већ раније изјашњавао. Заиста немам ново, нити шта да додам, нити да одуздем. У осталом о свим тим предлозима који су сада, кажем још један пут истакнути, суд је већ донео одлуку. Свако моје изјашњење би било својеврстан вид коментара што ја не желим да чиним.

Председник већа: Има реч адв. Мирослав Тодоровић.
Изволите.

Адв. Мирослав Тодоровић. Ја на жалост морам да користим одредбу чл.40 ст.2 и да затражим Ваше изузеће и целог већа и изузеће заменика Специјалног тужилаштва, зато што се очигледно ради о кршењу закона на штету окривљеног и зато што се ради о Вашој злоупотреби функције коју обављате, а исто тако и злоупотребу функције господина тужиоца. Јер не можете бити паметнији, мада Вам је положај јачи него наш, од свих ових људи којима је интерес само материјална истина и само поштовање закона. Ми другачије не поступамо, а Ви можете мислити шта хоћете о нама. Ми морамо да вршимо своју функцију управо овако како је вршимо. Ви нам апсолутно то не дозвољавате и кривотворите записник, чините кривично дело чак и фалсификовања исправе. Ја зато тражим Ваше изузеће и изузеће целог већа које не реагује. Исто тако тражим изузеће овде заменика тужиоца.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одлучивања о процесним приговорима, о предлогу за новим вештачењем окр. Душана Крсмановића, на околност његове способности за учешће и праћење тока главног претреса, и захтева за изузеће судског већа и заменика Специјалног тужиоца, браниоца окр. Душана Крсмановића адв. Мирослава Тодоровића.

Наставак главног претреса ће бити за сат времена, тачно у 14 часова.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Констатује се да је приступила бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Оливера Ђорђевић, а да је суђење напустио други бранилац адв. Дејан Лазаревић.

Констатује се да је приступио други бранилац окр. Саше Пејаковића адв. Крсто Бобот.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за изузеће председника већа и судија чланова судећег већа, браниоца окр. Душана Крсмановића адв. Мирослава Тодоровића, због тога што није навео околности које доводе у сумњу пристрасност у поступању већа, нити се позвао на било који доказ, обзиром да је заснован на простој речи којом се не наводи било која околност из чл. 40 ст.1 тач.6 ЗКП-а и односи се искључиво на коментарисање поступања председника већа у овом кривичном поступку.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на основу чл.321 ст.2 Законика о кривичном поступку, прочитају записници о саслушању окр. Душана Крсмановића дати у својству осумњиченог у предкривичном поступку, пред органом Министарства унутрашњих послова Управе за борбу против организованог криминала Републике Србије дана 4.04.2003.године и записника о саслушању дат у својству окривљеног у истражном поступку пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду дана 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године.

Прочитаћемо разлоге за ову одлуку већа.

Приговори бранилаца окривљених који се односе на извођење ове процесне радње, одбијају се будући да представљају став одбране и тумачење поменуте законске норме. Будући да окр. Душан Крсмановић није изнео своју одбрану на било који начин, нити се изјаснио о питањима упућеним од стране председника већа, чиме је према мишљењу већа одбио да одговара на питања, то су се стекли законски услови за читање исказа окривљеног Душана Крсмановића што

представља његову ранију одбрану у целини, са данашњим поступањем окривљеног, представља његову комплетну одбрану.

Напомена од стране већа, у току главног претреса сви окривљени који су саслушани на главном претресу имају право да изнесу своју одбрану, ако то желе током целог главног претреса и у доказном поступку и у завршној речи. Само је питање њихове воље и одлуке да ли хоће да износе одбрану или евентуално допуне своју одбрану или евентуално оповргну одређене исказе дате у одбрани.

На даље, да прочитам решење Окружног јавног тужилаштва, Специјално тужилаштво заведен под бр. А.бр.20/04 од 8.03.2004. године, које је потписао Специјални тужилац Јован Пријић. "Решавајући о захтеву за изузеће, заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараша који је поднео бранилац опт. Крсмановић Душана адв.Тодоровић Мирослав на главном претресу у предмету Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.5/03 на основу чл. 40 ст.2 Законика о кривичном поступку, доносим РЕШЕЊЕ, Одбацује се као недозвољен захтев за изузеће заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића и Небојше Мараша од јавног тужилачког поступања у предмету Посебног одељења Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03." Можете да приступите да Вам предам један примерак решења ради аутентичности.

Констатује се да председник већа уручује примерак решења Специјалног тужиоца од 8.03.2004. године браниоцу окр. Душана Крсмановића адв. Мирку Трипковићу који предаје решење браниоцу адв. Мирославу Тодоровићу.

Адв. Биљана Кајганић: Само приговор у вези Вашег донетог решења.

Председник већа: Сачекајате само да ја завршим. Пошто је било још предлога.

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог бранилаца окр. Милана Јуришића да се поново изврши вештачење окр. Душана Крсмановића у погледу његове способности да учествује у кривичном поступку и да прати ток главног претреса.

Образложење: У погледу навода приговора који се односе на опаску да суд није овлашћен да цени психофизичке способности, веће подсећа да то никада није ни чинило, нити има намеру, већ да је то по наредби учинио тим стручних лица који су утврдили да је окривљени

Душан Крсмановић способан да прати и учествује у даљем кривичном поступку, тако да не стоји ни примедба да је вештачење обављено пре више од месец дана јер је такође овај окр. Душан Крсмановић вештачен и у предмету Окружног суда у Београду од стране друге комисије вештака 1. марта 2004. године која је такође утврдила да је окр. Душан Крсмановић способан да прати и учествује у даљем току поступка у том кривичном предмету.

Адв. Мирко Трипковић: Одбрана Душана Крсмановића жели у смислу чл.224 ст.3 Закона о кривичном поступку да поднесе кривичну пријаву па молим да ми омогућите да се прочита.

Председник већа: У вези чега је кривична пријава?

Адв. Мирко Трипковић. У вези догађаја који се данас десио у овој судници.

Председник већа: Не можете подносити сада, на главном претресу, јер тиме злоупотребљавате Ваша права. Из тог разлога Вам забрањујем да подносите кривичну пријаву на записнику. То можете учинити у писменој форми, и предати надлежном Државном тужиоцу.

Адв. Мирко Трипковић: Ја се позивам на чл. 224 ст.3 Закона о кривичном поступку.

Председник већа: Ја Вам управо одговарам да можете у писменој форми, иначе би то била злоупотреба овог суђења.

Адв. Мирко Трипковић: Сматрам да сте поново повредили Закон и одбрана ће се адекватно према томе поставити.

Председник већа: Добро. Има реч адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Ја сам само хтела да укажем и да приговорим на одлуку о одбачају решења, односно донетог решења о захтеву за изузеће, обзиром да сте мериторно одлучивали и ушли у разлоге због чега се доноси одлука, што није основ за одбачај и за Ваше поступање, него је то у надлежности Председника Окружног суда.

Председник већа: Добро.

Председник већа приступа читању записника о саслушању осумњиченог Душана Крсмановића дат у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, Управи за борбу против организованог криминала од 4.04.2003. године.

Председник већа: Ви можете седети где год хоћете пошто се налазите у судници. Добро, Ви сте то рекли.

Дакле, записник о саслушању осумњиченог Душана Крсмановића дат пред Органом унутрашњих послова Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала од 4.04.2003. године.

Присутни су: овлашћено службено лице Родољуб Миловић, записничар Гордана Радић, Државни тужилац Александар Милосављевић, осумњичени Душан Крсмановић, бранилац адв. Мирко Трипковић.

"У време када је Душан Спасојевић најинтензивније јурио Чумета приликом једног разговора са Милошем Симовићем сазнао сам да постоји могућност да Душан Спасојевић убије Свилановића, али нисам сазнао због чега. Након неколико дана сам то исто чуо и од самог Спасојевића али сам сазнао да се Спасојевић консултовао са инспектором Пажином који га је посаветовао да то не ради. Након месец дана од прилике, у једном разговору са Кумом, Милетом Луковићем речено ми је да треба да се убије неко. Кум ми је тада показивао на место на увету где се ставља минђуша. Након тога упитао сам Јуришића шта то значи Куму да треба неко да се убије а да је то повезано са минђушом, а овај ми је рекао треба да се убије Ђинђић, јер минђуша је ђинђува а иако сам то чуо нисам веровао у истинитост те Спасојевићеве намере. Кад смо сви сазнали за намеру Душана Спасојевића да убије Ђинђића дошло је до појаве нервозе код чланова групе а највећи противник тога био је Влада будала. Спасојевић тада забрањује свима да иду кући и углавном се остаје у изнајмљеним становима а ја сам боравио у стану у улици Трише Каслоровића са Јуришић Миланом и повремено кришом у току ноћи да не сазна Душан Спасојевић одлазио сам кући да видим породицу. Као један од разлога да се убије Ђинђић Спасојевић је наводио преузимање власти, да је то једини излаз, помињао је често Јединицу за специјалне операције. Сигуран сам да иза Спасојевићевих речи стоје као иницијатори Легија и сам Спасојевић. Као још један од могућих разлога јесте борба против организованог криминала и постављање Специјалног тужиоца. Једног дана је Влада будала чак успео да побегне наводно се нашмркао, што је довело до узбуне код Спасојевића и Кума али се Влада после пар дана појавио и Спасојевић

му је опростио тај одлазак. Милош Симовић тада, тврди да ће Влада да се преда полицији и да цинкари и да треба да га убију. Легија говори да ће лично да убије Владу али ипак му је опроштено. За атентат на Зорана Ђинђића се припремају тако што сви учествују у пратњи. Спасојевић наређује да се оде на Копаоник где су Легија и Звездан који имају снајперску пушку. Тамо се налазио Зоран Ђинђић, како је њему неко рекао Миша Симовић. Спасојевић ме позива и од мене тражи да са супругом и децом одем на Копаоник. Сећам се да је то било на дан заљубљених 14. фебруар. Спасојевић наређује да иде и Нино на Копаоник али ја успевам да избегнем одлазак јер ми је супруга заузета због чувања детета. Када сам одустао од путовања нисам смео то да саопштим директно Спасојевићу већ зовем телефоном Јуришића и молим га да он то саопшти Спасојевићу што овај и чини. Нино тада одлази са својом супругом али није могао да нађе преноћиште на Копаонику и одседа у Брусу али током боравка се јавља и говори да не виђа Ђинђића. Када су сазнали да Ђинђић треба да се врати у Београд, негде на ауто путу колико могу да се сетим, пратњу држе Ђука – Сувајцић Миладин, Аца и Миша Симовић а Нино је тада кренуо са Копаоника оставивши супругу у соби у Брусу. Из даљих разговора сам схватио да су се пратњи прикључили Кум Луковић, Звездан и дечко из Јединице (најбољи зољаш у јединици који станује на Чукарничкој падини) а Влада будала их вози колима. У акцији учествују Душан Спасојевић, Луковић Миле, Звездан, Легија, дечко са зољом, Миша Симовић, Аца Симовић, Ђука – Сувајцић Миладин, Влада будала, Јуре Јуришић Милан, Багзи, Нино а могуће и Пеле. Није сигурно а ја сам сво време у стану. Након тога, у стан у улици Лењинов Булевар број 5, десети спрат, стан број 40, долазе власник Опарушић, долазе Звездан, зољаш, Душан Спасојевић, Кум Луковић, Влада будала, а накнадно Миша и Багзи али нико тада није причао предамном о Ђинђићу. Мислим да су тада водили неки озбиљнији разговор или је разлог што се Звездан побунио што сам га једном приликом видео. После сам Звездана и зољаша одвезао плавим «ескортом» на Чукарничку падину. Након пар дана Спасојевић је након што је дошао до везе која му је јављала покрете Ђинђића са својим обезбеђењем, за кога ја претпостављам да ради у обезбеђењу породице Зорана Ђинђића, нисам сигуран, а са којим су комуницирали Миша, Багзи и Вук Вукојевић Зоран, ословљавајући га са Перо, испланирао да убију Ђинђића зољама јер је добио податак да Ђинђић иде негде на пут. Тада нас је Спасојевић ставио поред ауто пута да видимо како се креће колона и какво је обезбеђење, али тога дана нисмо ступали у акцију већ смо само пропратили кретање колоне. У пратњи смо били распоређени од стране Мише Симовића тако што је Аца стајао код Сава Центра, ја и Јуришић смо стајали у непосредној близини паркинга код Сава Центра а Влада је био негде на старом путу код Сурчина. Миша се возио ауто путем а Спасојевић и Кум Луковић су

били негде у близини али не знам где. Једног дана не знам када, Влада је одвезао Сувајџића у Бубањ поток да купи два камиона. Сећам се из приче да се Сувајџић маскирао, ставио перику и наочаре. Пошто сам тога дана био слободан, позвао ме је Влада будала да идем са њим у Бубањ поток где смо када смо стигли затекли Сувајџића који нам је рекао да је препаркирао два камиона али да има проблем јер није могао да угаси мотор једног камиона. Један камион ми је више личио на поштански комби а други камион је био неки плави «ТАМ». Након тога смо се сва тројица вратили назад у стан а Багзи је са неким претерао те камионе у близини стана Сердаревић. Те камионе су стално морали да пале да се греју јер су имали проблема са паљењем Багзи и Нино. За све то време ишчекивања акције напада на Ђинђића, Легија, Звездан, Кум Луковић и Спасојевић су ишли негде у близини ауто пута да осматрају одакле је најпогодније место да се зољама нападне премијерова колона. Увече, дан уочи напада на колону Премијера Ђинђића, Милош Симовић нам саопштава да Ђинђић сутра креће на пут у Бања Луку а након тога редовним летом негде у иностранство, рекавши нам где је чија позиција у току наредног јутра са инструкцијама да сви будемо постављени тачно у 8,30 часова. Моја позиција је била у непосредној близини Руда у колима, бели «пежо» или плави «ескорт» нисам сигуран. Нино је био на кружном току код Аутокоманде, сви су се његовој позицији подсмевали. Багзи и Милош су били негде са камионима у близини Сава центра на паркингу са намером да се брзо прикључе приликом наиласка колоне а у њиховој близини је био Јуришић са краденим «голфом» црне боје ГТИ, и имао је задатак да покупи Багзија и Мишу након заустављања колоне. Два сива возила «ауди» су била паркирана у близини насипа код хале Лимес. Један аутомобил је возио Влада будала а други Аца Симовић. Један од та два аутомобила је служио за подршку у случају напада полиције а у њему се вероватно налазио Кум Луковић а други аутомобил је био спреман да покупи оне који ће да пуцају са зољама. Задужени за пуцање зољама су били сигурно Сретко Калинић и зољаш а за Звездана претпостављам нисам сигуран. Спасојевић и Легија су били негде у близини. Сећам се да је Спасојевић пре тога обезбедио алиби преко Цеце, Светлане Ражнатовић која је била задужена да каже да су били заједно а и Легија је имао сигуран алиби али не знам преко кога. Не сећам се где је тада био Сувајџић с обзиром да сам са закашњењем јавио Багзију да је колона прошла моју позицију а колона је већ била у близини ауто пута. Багзи је тада викао где је где је, а ја сам говорио да је на половини Газеле и чуо сам када је Багзи викао где је Миша у пичку материну. Након тога из приче знам, да су и Мишу са камионом заустављали људи из обезбеђења, али он се направио луд. Багзи је приликом заустављања код себе имао више телефона и папирић на коме су писале регистарске ознаке возила Ђинђићевог обезбеђења али га обезбеђење приликом заустављања није претресло, тако да је касније

причао да је у међувремену прогутао папирић са регистарским бројевима а картице мобилних телефона изломио и бацио. За ова дешавања знам само из приче. Након тога одлазим у стан где су били Милош, Александар, Влада и Нино где су ме изгрдили због пропуста током пратње јер по њиховом убеђењу ја сам био крив за пропао покушај убиства. Након тога ми је Спасојевић давао споредније задатке јер је био разочаран мојим пропустом. Након овога Душан Спасојевић одлучује да убију Ђинђића снајпером у непосредној близини Владе. Спасојевић се чак заносио мишљу да ангажује неки одред АТГ из јединице али ја сам мислио да лаже. Тих дана смо сви били распоређени у близини зграде Владе Републике Србије. Нино је једном приликом испричао да може да се гађа са неке зграде па су се Нино, Миша и Аца пели на зграду, тражећи погодно место, а увече су водили и Душана Спасојевића и Звездана да покажу локацију да би њих двојица проценили колико је погодно то место. Једног дана су Нино, Аца и Миша пронашли зграду у улици Бирчанинова број 8, стан у поткровљу на вратима пише Јуришић, из које постоји излаз на терасу која гледа према згради Владе. Милош Симовић се нама представљао као шеф, наредио је да се у зграду попнемо ја и Нино обучени у радне комбинеzone са алатом, каблом и сателитским тањиром, да би станари помислили да треба да уградимо сателитску антену. Радне комбинеzone је набавио мој брат Ђорђе а сателитску антену Адамовић Марко не знајући праву намену свега тога. Када смо стигли до наведеног стана, убедили смо станарку стана којој смо објаснили да треба да инсталирамо кабловску телевизију. Она се бунила против сателитске али нас пушта да из њеног стана изађемо на терасу. Ја сам тада држао тањир као да нешто радим а Нино је осматрао зграду Владе и процењивао да ли је та позиција добра. Након тога изашли смо из зграде рекавши баби да идемо још по неки алат и после сат времена смо се вратили ја и Нино, а Нино је објаснио баби да треба да позове свог шефа да и он погледа куда да проведу каблове. Након чега је дошао Звездан који је док је Нино заговарао ту бабу неким апаратом, вероватно двогледом, мерио даљину од те терасе до места у близини зграде Владе. Звездан је након тога отишао а Нино је објаснио баби да тренутно не одговара време и да ће доћи сутрадан око 10,30 да заврше инсталирање. У току те вечери налазимо се са Душаном Спасојевићем а ја му говорим да су нас видели и баба и син, слагавши за сина, али је Нино и даље инсистирао да је то добра позиција. Душан је инсистирао да убијемо и бабу и сина са чиме се Нино сложио. Сутрадан Спасојевић мене самог шаље да видим да ли је све у реду у стану код бабе, да проверим да ли је долазила полиција. Ја тада скупљам ствари са терасе, торбицу са алатом, тањир за сателитску антену и кесу са кабловима, након чега зовем Милоша Симовића и кажем да су ме видели људи којима је баба наводно испричала да треба да се постави антена за кабловску, након чега одустајемо од замисли да

ту терасу искористимо за место пуцања. Наставља се даље тражење погодног места за пуцање, а Нино, Аца и Милош су били задужени за тај део посла. Остали чланови групе тада нису имали конкретна задужења. Након дан или два, Нино и Аца налазе то место, тако што су били обучени у радне комбинезоне, са перикама, наочарима и качкетима а после зову и Звездана да дође да процени колико је добро то место. Звездан је након тога рекао да му то место највише одговара. Ја нисам никада улазио у просторију из које је пуцано на Ђинђића. Све време када су тражили локацију за пуцање Звездан, Сретко и Кум Луковић су били у непосредној близини Владе, возикајући се црним «пасатом» панчевачких регистарских ознака којег је Сувајцић заједно са Владом купио, а Милош Симовић је обезбедио и налепио црне фолије на прозоре. Пре атентата је Спасојевић стално захтевао од Сувајцића да обезбеди станове који ће им послужити за склањање тако да је по мојој процени било око 20 станова за ту намену, али тачне адресе тих станова не знам. Сувајцић је закупљивао све те станове али не знам на чије име јер је користио разна документа. Два дана пре атентата добио сам задатак да будем осматрач на простору кружног тога код Аутокоманде, а на дан убиства сам добио задатак од Милоша Симовића да стојим на аутобуској станици која се налази изнад зграде Владе идући према Славији, а моје возило марке «ескорт» плаве боје сам паркирао недалеко од своје позиције идући према Славији. Милош Симовић и Сувајцић су били у близини Руда, Јуришић је био паркиран према главној аутобуској станици и задатак му је био да буде резервна подршка. Влада будала је био у црном «пасату» панчевачких регистарских ознака и био је задужен да преузме након пуцања Нина, Александра и Звездана Јовановића који су били у просторији из које је Звездан Јовановић према ранијем договору пуцао на Ђинђића. Сретко и Кум Луковић су били у црном «голфу» ГТИ, и били су наоружани и задужени да као подршка пуцају у случају опасности. Душан Спасојевић и Пеле су се негде возикали али не знам у којем аутомобилу јер је Душан заменио «пунто» у којем је раније виђен у друштву са Легијом. Не знам где је тада био Легија. Оружје, пушка за ово убиство је узета из јединице и колико знам из њихове приче, број јој је избрисан. Комуникацију сам тога дана смео да обављам телефоном само са Милошем и Александром Симовићем. У једном моменту ме зове Александар и пита ме је ли ушао. А ја нисам до тада ништа видео. Након чега ме зове Милош који је био на позицији код Топчидерске звезде и каже ми «сад ће проћи», након чега ме зове Александар и каже ми «јел га видиш». Ја кажем «не видим ништа» а Александар каже «ево га улази». Ја тада крећем према аутомобилу и када сам био у близини кола зове ме Александар и каже «није то био он», након чега опет говори «ево га» прекидајући везу. Након 15 до 20 секунди чујем два пригушена пуцња, а након чега седам у кола и улицом десно идем ка Ургентном центру. Потом ка Славији и Аутокоманди не

знајући шта да радим. Пола сата касније зовем Милоша који ми каже да идем у стан и да искључим телефон. Ја одлазим у стан у улици Трише Каслеровића број 28, а после извесног времена код мене долази и Јуришић. Након тога не знајући где се ко од екипе налази, ја и Јуришић гледамо телевизију, а пре тога смо уништили мобилне телефоне које смо бацили у контејнере на различитим местима, а две картице које су биле специјали сломили смо и бацили у ВЦ шољу у стану у улици Трише Каслеровића. Наредног дана у вечерњим часовима, код нас у стан долази Нино и каже «ови су добро» а Душан је рекао да се стрпите месец дана а када вам пустим поруку на пејџер дођите код Сава Центра. Те вечери на телевизији излази Сувајџићева слика и решавамо да напустимо стан. Јуришић повремено хоће да се убије пиштољем који је имао код себе. Ја телефоном који није коришћен шаљем поруку брату Ђорђу на пејџер након чега ме зове Драгче након чега одлазим у стан код брата, стан у којем сам ухапшен, не знам адресу, задржавајући телефон којим сам Јуришићу слао поруке. Јуришић је након мог одласка још остао у стану у улици Трише Каслеровића.

Председник већа: Завршено читање овог записника који се односи на кривична дела која су предмет овог раздвојеног поступка.

Приступам читању ранијег исказа окр. Душана Крсмановића дат на записнику о испитивању окривљеног пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду Ки.П.бр.2/03 од 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године.

Поучен о праву на браниоца који може присуствовати његовом саслушању и упозорен да оно што изјави може бити употребљено као доказ против њега па изјави:

«Желим да ми бранилац буде адв. Трипковић Мирко. Констатује се да присутни адвокат обавештава суд да је у преговорима са родитељима осумњиченог и супругом да буде изабрани бранилац о чему ће суд накнадно обавестити а осумњичени се са овим усаглашава. Осумњиченом предочен захтев за спровођење истраге Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 8.5.2003. године а тиме за која кривична дела се терети и на чему се заснива основана сумња. Саопштено му да није дужан да износи одбрану нити да одговара на постављена питања изјави:

Желим да изнесем одбрану. Углавном не поричем ово за шта се окривљујем. Прво, желим да кажем да сам то радио из страха од Спасојевић Душана. Ја сам се плашио и његовог успеха и неуспеха. Кад бих га нешто слагао па би ме он касније позвао, плашио сам се да он већ зна да сам га слагао. Када нешто не урадим како је он то замислио,

онда би ми претио и говорио да размишља шта да ради самном. Једном је Милисављевић Владимир, Влада будала, напустио друштво у одсуству је узимао дрогу, па се Спасојевић на њега жестоко био наљутио. Говорио је да од њега може да се оде, ко га не послуша са ногама напред и у врећи. Ја све што сам урадио, урадио сам 90% по њиховом наређењу, пре свега Спасојевић Душана из страха. Ја ћу вам сада редом испричати како је све почео. Јуришић Милана познајем од првог разреда основне школе. Он је био другар са Петровић Марком. Отуда смо се ми дружили. Спасојевић Душан и Луковић Милета Кума, први пут сам видео негде у току 1995. године у Земуну на игралишту ФК «Милутинац». Тада сам на Спасојевићу видео толико пуно злата да сам се ја зачудио, као и да га сада видим. У то време по Земуну се причало о много људи да су опасни а међу њима и о Спасојевићу и Луковићу Куму. Говорило се за Спасојевића да је криминалац, да ради са Луковићем кола, што значи да их краду и продају. Међутим, у то време нисам био у прилици да се упознам са њим. 1997. године био сам овде у притвору месец дана са Јуришић Миланом и Петровић Марком под сумњом да смо извршили кривично дело изнуде. Када нам је укинута притвор у депозиту затвора где смо се раздуживали, Јуришић ми је рекао као и пок. Петровић «извадио нас Дуле». Прво сам помислио да мисли на мене да је нешто помогао мој отац, али када смо изашли из зграде затвора тамо испред је стајао црвени «порше» и у њему су била тројица међу којима сам препознао Спасојевић Душана и Луковић Кума, трећег нисам препознао а чуо сам да је то био неки Риле кога сам касније упознао. У то време билијар клуб «Акахрима» је држала једна Мира, чије је презиме такво а мислим да она има удато друго презиме које не знам. Она је познавала девојку Јуришић Милана а тиме и Милана. Милан ми је испричао да је та Мира била у некој вези са Спасојевић Душаном и пошто јој је Јуришићева девојка испричала да је Јуришић у притвору због те изнуде онда је то Мира пренела Спасојевићу и молила га да му помогне и да га извуче из притвора уз објашњење да је Јуришић вредан, добар и већ како се то говори. Због тога се Спасојевић zaloжио али не знам на који начин, па смо извучени из притвора после месец дана. Крајем јула те године отишао сам у Перу. Тамо ми је отац радио преко «Енергопројекта». Мајка и он су хтели да ми помогну да се извучем из овога у шта сам био упао, тако да сам тамо провео до краја те године. Када сам се вратио Јуришић Милан је држао један кафић у Земуну. Од њега сам чуо да је простор за кафић изнајмио Спасојевић Душан од општине Земун с тим што је тадашњу општинску власт држао Шешел. Касније сам сазнао да се Спасојевић са Шешелом познавао и да му је чак поклатио један цип. У раду тог кафића учествовао је и мој брат Ђорђе који је већ био упознао Спасојевића али се са њим није дружио већ се затекао са Јуришићем и само га упознао. Кафић је слабо радио и после пар месеци су престали са тим радом. Сада сам се сетио да

сам још 1996. године од једног човека који је држао сплав сазнао да су Спасојевић и Луковић Кум се бавили и продајом дроге. Спасојевић Душана сам упознао једном приликом 1998. године. Био сам са Јуришић Миланом. Превозили смо се колима. Рекао ми је да треба да иде код Спасојевића и позвао ме је да пођем да га упознам. Колико се сећам то је било у једном стану на Бежанијској коси. Када смо ушли у стан затекли смо Спасојевића, Луковића Кума, тог Рилета кога сам раније поменуо али чије друге личне податке не знам и још једног дечка. За тог дечка се нисам сетио када сам саслушаван у полицији већ после тог саслушања овде у притвору. Једино знам да се звао Мића, да га је полиција тражила због неког убиства и да га је Спасојевић крио. То сам тада сазнао од Јуришића када смо причали ко је ко од њих. За овог Кума се сећам да је спавао на каучу и у руци је имао пиштољ «ЦЗ 99» са цеви окренутом у груди и са натегнутим обарачем. Помислио сам «какав лудак, може да му опали пиштољ». Они су се понашали врло једноставно без икаквих коментара чак у смислу зашто ме је Јуришић уопште ту довео. Желим да дам две напомене. Прво отац ми је у Перуу много причао да треба да радим неки легалан посао, да отворим неки сервис да нешто легално радим. Када сам се вратио то ме је држало око месец дана. Ко ме год сам причао у окружењу сви су ме гледали као чудака. Друго, негде 1994. или 1995. године, када је био рат у Босни, отац од мог друга Целатовић Горана, за кога не знам где сада станује је био на Мајевици. Ја сам желео да идем у рат. То сам осећао некако као своју дужност. На то моје инсистирање ја и мој друг смо отишли на Мајевицу код његовог оца и тамо смо били 10 дана у првој борбеној линији и онда смо се вратили. После тога тамо више нисам одлазио. У току 1998. године Спасојевића сам срео два, три пута, искључиво када смо били са Јуришићем, скоро да нисам ништа ни причао са њим. Кад год би се срео са њим он би ме само питао како сам и шта радим а ја сам се увек после тога чудно осећао. То никоме до сада нисам рекао и желим вама сада то да покушам да објасним. То није био ни страх већ некако сам постављао себи питање, како сам се понашао при овом сусрету, шта ће да помисли о мени, да ли нешто негативно да помисли, да ли ћу морати да се склањам од њега. У току 1999. године, пре бомбардовања ја сам чуо да Спасојевић доста ради за црногорску ДБ. То ми је причао Јуришић Милан, те да има пиштољ са дозволом. Да он и неки Лоран чак обезбеђују Мила Ђукановића кад дође у Београд. Од тада сам мало почео да мењам мишљење о Спасојевићу. Нисам га више доживљавао као криминалца. Кад је почело бомбардовање 1999. године, ја и моја два, три друга, смо пошли у војни одсек да се пријавимо да идемо у рат. Осећао сам да хоћу да браним државу. Тамо су нам рекли да не могу одмах о томе да одлуче. Онда сам чуо од Јуришић Милана да Спасојевић Душан има дозволу од државе, од Слободана Милошевића да формира неку како се каже паравојну формацију за ратовање на Косову. Јуришић и ја смо

одлазили код Спасојевића али је то нешто одлагано. Онда сам чуо од Јуришића да је Спасојевић отишао и на Косово и отуда се јављао Јуришићу да скупи нас што више. Потом је мењао одлуку да то не буде пуно, да би се на крају појавио извесни Миша из Новог Сада, чије друге податке не знам, за кога је речено да је провео више година на ратишту, да је био у легији странаца, тако да смо према Косову пошли он, Јуришић, Спасковић Зоран, чији је надимак «Киза» «опелом», с тим што смо понели две аутоматске пушке, две, три бомбе и две униформе које нам је Спасојевић дао пре него што је он отишао на Косово. Плашио сам се да нас полиција не заустави. Да ли случајно или не ми смо прошли до Медвеђе а да нас нико није контролисао и заустављао. Тамо нам је речено да се пријавимо једном човеку чије име сам заборавио а који је наводно био главни за ДБ тога краја, што смо ми и учинили у полицијској станици. Ту смо похваљени да је ретко да неко долази ради ратовања. Он нас је одвео код Спасојевића који је био смештен у једној кући. Са њим су били Бајић Никола, пок. Петровић Марко а први пут сам видео младића са надимком «Мићко» и «Бели» за кога сам тек у току ове године сазнао да се зове Калинић Сретко. Када смо се упознали тамо се причало да је он доста ратовао по Хрватској и Босни, да је практично сво време био на ратиштима. Тамо смо се задржали 4,5 дана. Мислио сам да смо на подручју Косова али сам у почетку, да би касније сазнао да смо сво време били у близини границе Косова али не на Косову. Онда нам је Спасојевић рекао да нема од одласка на Косово ништа већ да ћемо ићи на обуку на Тару а тада је први пут поменуо Легију и први пут сам ја и чуо за Легију. Први дан по доласку Спасојевић је послао Калинић Сретка у собу да пробуди Петровића и Бајића а Петровић је на њега уперио пиштољ. На њега се пожалио Калинић код Спасојевића а који је истога дана Петровића послао за Београд јер је наводно Калинић требао да буде главни у тој јединици. По повратку у Београд Јуришић и ја смо пар пута запиткивали шта ће бити од Таре и пошто се то одуговлачило одустали смо. Јуришић ми је рекао да је Спасојевић одустао од формирања јединице наводно зато што је схватио да је Милошевић хтео да га у то увуче, да направи неки злочин па да га после има у шапи. У току те 1999. године ја сам врло слабо имао контакте са Спасојевићем. Само напомињем да је он био такав да је једном приликом затражио Адамовић Марку да се послужи његовим возилом а овај му је понудио новац за такси, јер му је наводно ауто био потребан. Спасојевић се био толико наљутио да мислим да му то није опростио до смрти. Јуришић је објашњавао какав је Спасојевић и просто се запрепастио да је могао да му понуди новац за такси. Сада ћу вам рећи како сам ушао у ту групу а то је период од 2000. године па на овамо. Почео сам са том групом негде пролећа 2000. године. Возио сам се једном са Јуришић Миланом. Он ми је тада испричао да Спасојевић убија за државу. Те године је чини ми се убијен Аркан и онда се причало

по Земуну да је држава извршила многа убиства због Аркана. Тада ми је Јуришић рекао да Спасојевић има намеру да убије Ускоковић Сколета. Ја сам и сада убеђен да је он то урадио у сарадњи са ДБ-ом. Тада сам био наиван, поводљив а можда и глуп па сам прихватио Јуришићев предлог да учествујем у томе да пратим Ускоковића и јављам његово кретање. Осећао сам се да ћу можда тим путем постати неки државни агент да ћу постати нешто значајно. Јуришић ми је тада причао да је Спасојевић убио неког Хамзу. У вези мог учешћа у убиству Ускоковића ја сам већ дао детаљан исказ код вашег колеге истражног судије који води против мене истрагу а мој бранилац је био присутан и зна број предмета. После Сколетовог убиства био сам присутан и још неко ових из групе када је Спасојевић рекао да ДБ има намеру да очисти Београд од неких група. Он је употребио неки израз којег сада не могу да се сетим а да треба да остане један и да су то једног одабрали управо њега. Од ових лица са којима се окривљујем за Калинић Сретка сам рекао где сам га и како упознао. Симовић Милоша и Симовић Александра и Милисављевић Владимира чији је надимак Влада будала сам упознао у току 1999. године у Шилеровој улици. Тада сам био са Јуришић Миланом и дошли смо у Шилерову поводом тог одласка на Косово. Тада сам се само упознао са овом тројицом али ништа посебно нисмо причали. Јуришић Милан ми је рекао да се њих тројица већ дуго друже са Спасојевићем и да дуго раде разне послове. То сам схватио из њиховог међусобног разговора када смо тада били у Шилеровој. За Петровић Марка сам већ рекао да га знам из детињства преко Јуришић Милана а Бајић Николу сам знао из Земуна. Само смо се поздрављали али се нисмо дружили. Знао сам да се он већ дуже дружи са Спасојевићем. Такође сам рекао да сам од почетка виђао Спасојевића и Луковића Кума, а и тог Рилета за кога знам да је из Батајнице. Он је напустио то друштво јер није могао да издржи та наређења Спасојевића. Знам да је Спасојевић правио три куће и то једну за себе, једну за Кума и трећу мању за Рилета. Када је Риле напустио уз речи да је боље да буде први у селу Батајници него последњи у граду са Спасојевићем се спријатељио Бајић тако да је хтео Спасојевић да Бајићу поклони ту малу кућу. Касније сам чуо од Спасојевића да је више пута говорио да му се једино исчупао тај Риле да га не убије. На овај начин сам вам испричао како сам дошао у ову групу а у односу на захтев за спровођење истраге по том изјављујем следеће: Чланови ове групе или како је тужилац назива удружења или завере имали су различите улоге. Неко је имао право гласа неко није. Од ових који су имали право гласа, а они су се разликовали у тој хијерархији, јер је неко имао више а неко мање. Главни је био Спасојевић Душан, то је потпуно јасно. Он је од Симовић Милоша направио да се и Симовић могао јавити за глас, да се пита за одређене главне ствари. Рецимо Спасојевић је говорио шта треба да се уради свим овим члановима. У већини случајева он је то директно саопштавао Симовић Милошу а потом

је Милош преносио нама осталим члановима. Милош је руководио свим тим акцијама које су се догађале тих година од 2000. до 2003. године. Следећи у хијерархији који је био врло важан је био Луковић Миле Кум. Затим Луковић Милорад Легија који се такође доста питао, подржавао је Спасојевића али се дешавало да и попусти Спасојевић уколико су им различита мишљења за неку одлуку. Миленковић Дејан Багзи је такође имао висок положај у овој групи. Следећи би био Милисављевић Владимир, Влада будала, који се такође некад убацивао у одлуке. Пејаковић Саша Пеле је увек био у обезбеђењу Спасојевић Душана. Он је из ЈСО-а. Не знам да ли је он имао какву улогу код доношења одлука. Завршавао је све оно што му је Спасојевић тражио. Безаревић Бранислава уопште не знам. Сувајцић Миладин се налазио и изнајмљивао више станова јер је Спасојевић након изласка из притвора 2001. године где је био због отмице Мишковића, тражио да увек буде на располагању десетак станова за случај да га за нешто тражи полиција за хапшење. Вукојевић Зоран Вук је био дуго са Спасојевић Душаном у пријатељским односима још док је био у земунском СУП-у а онда је био шеф обезбеђења Спасојевићу. Све оно што је Спасојевић тражио од њега он је завршавао. Тојага Жељка Жмиги, сам упознао у једном изнајмљеном стану код «Хајата» када је већ била донета одлука да се убије председник Владе Србије Ђинђић Зоран и била је донета одлука да он у њега пуца зољама. У том стану сам тада упознао и Јовановић Звездана који има надимак Звеки. Из разговора сам сазнао да је Јовановић Звездан неки командант у ЈСО-у и да је он довео Тојага Жељка ради ангажовања на овоме што сам малопре рекао. То је било после дана заљубљених после 14. или 15. фебруара ове године. У погледу те хијерархије Јуришић Милан се ретко за нешто питао а ја се никада нисам ни за шта питао већ сам само извршавао. Констатује се да је прекинуто саслушање у 12,30 часова ради одмора па је направљена пауза до 12,55 часова када се наставља саслушање. Велику улогу у овој групи је имао и Луковић Милорад Легија. Њему је Спасојевић давао половину пара добијених из отмица за ЈСО. То је мени и осталима говорио Душан Спасојевић а да ли је тако било ја нисам сигуран јер то нисам видео. После 5. октобра 2000. године када је на изборима дошло до промене власти Спасојевић је говорио да је већина из ДОС-а на његовој страни. Конкретно је говорио да је и Ђинђић на његовој страни, Чеда Јовановић, углавном је рекао већина ДОС-а. Спасојевић је говорио чак и пре 5. октобра да има уза себе ДБ и да ће многи из ове групе добити службене легитимације и пиштоље са дозволом. Ту причу је поновио и после 5. октобра да ће у првој групи то добити Симовић Милош и Милисављевић Влада и Јуришић Милан. Међутим, они никада нису добили те службене легитимације и пиштоље, али Спасојевић је поклатио Симовићу и Милисављевићу по један пиштољ који је био регистровао на неке чланове из ЈСО-а. Однос Спасојевић Душана према

постојећој власти у држави се почео мењати од 2001. године од када је изашао из притвора где је био под сумњом да је учествовао у отмици Мишковића. Говорио је да то што су га ухапсили властима никада неће опростити. Због тог притварања Спасојевић и Легија су извели ЈСО на улицу и то са намером да смене Душана Михајловића и да уплаше власт а преко тог страха да извуку из притвора и остале који су били притворени због отмице Мишковића. Све ово сам сазнао из приче Спасојевић Душана. Он је после тога рекао да је на тај начин успео да извуче остале из притвора али нису успели да смене Михајловића. Након тога сам чуо од Спасојевића да постоји могућност да Свилановић постане министар одбране али то је било сада у току 2003. године и да постоји вероватноћа да ће Свилановић да смени врх војске и да распусти Јединицу за специјалне операције ЈСО. Ја мислим да ми је прво Симовић Милош рекао да због тога Спасојевић има намеру да убије Свилановића а после тога сам то чуо лично од Спасојевића. Знам да се онда Спасојевић консултовао са инспектором Трећег одељења Г СУП Београд Пажином и да га је овај од тога одвратио. Видео сам када су се Спасојевић и Пажин нашли испред зграде у којој станује Пажин на Новом Београду код Студентског града. То је између те зграде и неке школе у парку су се нашли. То смо видели Симовић, Јуришић и ја јер смо се ту нашли. Био је и Луковић Миле Кум који је прво стајао са њима двојицом Спасојевићем и Пажином а онда се одвојио од њих, пришао нама и рекао за Спасојевића да је луд и да хоће да убије Свилановића. После тога сам сазнао да је Пажин успео да га одврати од тога. Ја сам од Спасојевића чуо да је уз њега војска и ДБ. Знам да се крајем 2002. године састао са Томић Ацом близу Славије, ја то нисам видео, већ ми је то рекао Душан Спасојевић. Он је пре тог сусрета помињао Томић Ацу оловљавао га са генерал. Пре сусрета Спасојевић ме је позвао да му обезбедим ауто са затамљеним стаклима а знао да је да ја тада користим «Голф 4» са затамљеним стаклима. Ја сам дошао на одредиште, показао ми је само да изађем из кола и да седнем позади што сам ја и урадио. После њега је седео Милош Симовић. Спасојевић је возио а иза сам седео ја сам. Док смо били у колима на путу према Славији Спасојевић је причао да иде у стан да се сретне са генералом Ацом Томићем. Не сећам се да ли је помињао некога ко га је повезао са генералом. Ја не знам који је био разлог за ту посету. Знам да је чекао један Бега из Бановаца, не знам његове друге податке. Ми смо остали тј. ја сам остао у колима а они су отишли са тим Бегом. Ушли су у неку зграду. Чекао сам их око сат времена. Када су се вратили причали су нешто у шифрама. Покушао сам да их разумем али у томе нисам успео. Пошто је бранилац окривљеног затражио реч и пошто му је дозвољено да пита а у смислу већ датог исказа осумњиченог констатује се да је осумњичени у погледу боравка Спасојевића у притвору у току 2001. године изјавио: После изласка из притвора Спасојевић је причао да га је више пута у притвору

посећивао Чеда Јовановић чак преко 40 пута. У овој групи се причало да је Чеда Јовановић долазио код Спасојевића у Шилерову и пре и после тога притварања Спасојевића. Ја га тамо нисам видео али знам да је наређивано да се ми склонимо а то је наређивао Спасојевић када треба да дође Чеда Јовановић. Ја сам то све чуо од овог Спасковић Зорана кога сам помињао јер је он радио у обезбеђењу. Он је причао да је Јовановић наилазио колима, улазио у гаражу и онда из гараже улазио у кућу горе код Спасојевића. Ја не знам тачан разлог зашто је долазио јер је Спасојевић то називао састанцима. Такође сам чуо од Душана Спасојевића и Луковића Кума да се наводно Чеда Јовановић дрогирао код Спасојевића и да има и неки снимак о томе. Понављам ја сам то чуо од њега ли то нисам видео. Али исто тако сам и чуо од Спасојевића да хоће да убије Чеду Јовановића након што је пропао покушај убиства Ђинђића код Лимеса. То је образложио да ће наводно Ђинђић да појача обезбеђење и да ће га бити немогуће убити. А пошто је и Чеда Јовановић на високој функцији да треба њега убити и да ће се и тада створити у држави гужва, можда не велика као кад би био убијен Ђинђић али да ће доћи до тога. Касније је видео да Ђинђић није појачао обезбеђење па није одустао од идеје да се убије Ђинђић. Спасојевић је говорио за Ђинђића да је лош човек, да хоће да испоручује све Србе Хагу, даље је говорио да је готов уколико не убије Ђинђића јер се појавио Буха Љубиша Чуме као заштићени сведок и да је почело да се ради на откривању његовог, Спасојевићевог случаја. Даље је причао да треба змија да се убије с главе а да ће потом да се дигне ЈСО и да дође до државног удара. Помињао је да би у том случају Човић био председник Владе а Коштуница председник Србије. Још разлога за то убиство је наводио Спасојевић и то да је Легија на хашкој оптужници, и да ће вероватно бити изручен, да може да буде откривен за покушај атентата на Вука Драшковића у Будви, да Легија може да буде откривен у вези Ибарске магистрале и у вези убиства Стамболића. Говорио је да Легија може да буде постављен на неку високу функцију после атентата а за себе да не зна јер је био доста искомпромитован због дроге и слично. У свему овоме око ових планова и одлука, видео сам да су Легија и Спасојевић имали исти став. Њих двојица су те одлуке донели и они су све и планирали. О одлуци за убиство Ђинђића сам први пут чуо почетком фебруара ове године. Био сам у једном од изнајмљених станова у павиљонима у близини Меркатора на Новом Београду. У том стану је био Луковић Миле Кум. Звао ме је да дођем код њега. Тада ми је Кум рекао да је Спасојевић одлучио да треба да се убије и показао ми је руком на уво где се качи минђуша. Није изговорио име ко да се убије већ уместо тога се дохватио руком за уво на месту где се ставља минђуша. Да не бих испао глуп ја сам се правио да разумем на кога мисли али стварно нисам знао. Истог дана увече питао сам Јуришић Милана на кога је то мислио Кум па ми је Јуришић одговорио на Ђинђића. Као што

сам напоменуо Сувајџић Миладин је помоћу фалсификованих личних карата изнајмио десетак станова у Београду, можда и више, које смо ми користили. Спасојевић није дозвољавао да се удаљавамо јер је морао да зна у сваком моменту где се налазимо. За везу смо користили мобилне телефоне које смо користили искључиво за нашу међусобну комуникацију. Та идеја је била Душана Спасојевића. Он је такође наредио да се телефони и бројеви мењају на неколико дана или недељу дана тако да смо мењали до стотину бројева. Са тих телефона нисмо смели да зовемо никога другог. Спасојевић је то објаснио да полиција не би регистровала број и да би нас на тај начин ухватили. То нам је објаснио много раније пре овог плана убиства Ђинђића. Обезбеђење ових станова је извршено такође много раније. То је све рађено зато што смо имали за собом већ доста убистава и отмица и онда је Спасојевић донео такву одлуку да мора да се има више станова и да се комуникација остварује на овај начин. Од те уопштене приче да треба да се убије Ђинђић прошло је извесно време а да се ништа није дешавало. 14. фебруара 2003. године позвао ме је Јуришић Милан да дођем у стан 10, то је код хотела «Хајат». Иначе у договорима смо ословљавали бројеве станова и знали смо где се који налази. У стану сам затекао Спасојевића, Јуришића, Симовића Милоша, Милета Луковића Кума а Нинослава сам ја уз пут довезао. Нисам знао због чега сам позван све до доласка. То је и била пракса Спасојевића да одмах изда задатке на лицу места. Он је тада Нинославу и мени рекао да идемо са супругама и децом на Копаоник. Ја сам нашао разлог да не одем. Спасојевић нам је рекао да би требало тамо да се извиди могућност да нас двојица пратимо Ђинђића на скијању и слично да би неко из ЈСО са погодног узвишења снајпером убио Ђинђића. Отпутовао је Нинослав. Након тога код Спасојевића је долазио са Копаоника Јовановић Звездан и Тојага Жељко да се нешто консултују са Спасојевићем али ја нисам чуо консултације. У то време на Копаонику су боравили Звездан и Тојага са својом јединицом ЈСО. Прво сазнање после тога око плана чуо сам од Спасојевића када ме је питао да ли знам да пуцам из аутоматске пушке и то у присуству Владе будале и Симовић Милоша и Александра а ту су били Кум, Јуришић, Сретко Калинић па сам ја рекао да сам у војсци пуцао а од тада не. Тада је Спасојевић тражио да се набави неки камион који би се користио на ауто-путу код Бубањ потока за заустављање Ђинђићеве колоне возила у повратку са Копаоника. Схватио сам да је Спасојевић имао информацију када ће се Ђинђић отуда вратити. Ја сам се затекао у колима са Милисављевић Владом када је ујутру Симовић Миша назвао Владу и рекао да треба да се вози Сувајџић у Бубањ поток да се набаве два камиона која би се користила да се препречи или да се успори колона Ђинђића код Бубањ потока. То је било тога дана када се Ђинђић враћао са Копаоника. Возио је Влада црвени «рено клио». Сувајџић се мало маскирао периком и једном капом као сликарском и наочарима као за

вид. Имао је фалш личну карту која је била негде украдена у неким колима украденим, па је у њима затечена. Сувајдић је скинуо праву фотографију и ставио своју. Купио је два камиона а новац му је дао Спасојевић. Влада и ја смо чекали док Ђура није завршио формалности и камионе је паркирао близу ауто-пута. Један је био плави «тамић» а други је био са страним регистарским таблицама који је касније користио Багзи код Лимеса. После тога смо сва тројица колима отишли ка Београду. Потом сам дошао код стана 10. Испред зграде сам затекао Спасојевић Душана и Јовановић Звездана. Тај Звездан се раније помињао па и око дизања у ваздух «Дифенса». Био је закопчан до грла. Имао је качкет на глави, смеђ, висок и деловао ми је опасније од Легије. Прави специјалац. Душан је онако прошао поред мене а овај Јовановић ми је на моје изненађење пружио руку. Ушли смо у стан, унутра је био Тојага Жељко и Луковић Кум. Били су у зеленим комбинезонима. Мислим да су имали по пиштољ. На предлог тужиоца и браниоца због дужине трајања саслушања саслушање се прекида у 14,40 часова и биће настављено 14.5.2003. године 9,00 часова. Записник је гласно диктиран. Сви пристуни су а посебно осумњичени изјавио да не желе да га читају. Потпис окривљеног Душана Крсмановића и истражног судије.

Наставак записника о испитивању окривљеног сачињен дана 14.5.2003. године са почетком у 9,15 часова.

Констатује се да су присутна иста лица са овог записника од 13.5.2003. године.

Констатује се да је истражни судија присутнима а посебно браниоцу осумњиченог адв. Трипковић Мирку предочио да су подаци о овом истражном поступку службена тајна. Обавестио га је о дужности чувања тајне и упозорио да одавање тајне представља кривично дело а све на основу члана 504-в ЗКП.

Бранилац изјављује да је ово разумео и прилаже пуномоћје као доказ да ће бити изабрани бранилац осумњиченог Крсмановић Душана и адв. Тодоровић Мирослав пуномоћје које је потписала супруга осумњиченог Крсмановић Жељка а осумњичени се са овим усагласио, након чега наставља своју одбрану и изјављује:

«Мени је Кум рекао да останем у том стану. Влада Милисављевић је дошао да вози Кума и Тојага Жељка тако да сам ја остао сам у стану. Не знам тачно колико је било сати али знам да је био дан и да је доста времена прошло када су се први вратили Јовановић Звездан и Спасојевић Душан. Душан ми је показао очима да изађем из главне просторије и да одем у кухињу и слично. Убрзо за њима су

дошли Тојага Жељко и Луковић Кум. Из њихове приче сам сазнао да је Константиновић Нинослав кренуо са Копаоника за колоном Ђинђић Зорана, да су у колони била два три возила, међу њима војни цип који их је пратио до подножја Копаоника а онда се вратио па су имали прилику негде на семафору да пуцају у Ђинђића а требало је да пуцају зољама Тојага Жељко за њега сигурно знам да је требало он да пуца а не знам још ко поред њега. Симовић Милош и његов брат Александар је требало да негде прате колону. Био је ангажован и Калинић али ја тачно не знам за који задатак. Такође не знам да ли је Јуришић Милан имао неки задатак јер је он био остављен код неких украдених кола о чему сам раније говорио. Ја нисам сазнао зашто су одустали од убиства Ђинђића у овој ситуацији. Оно што знам јесте да сам тога дана чуо од ових из групе да су већ биле набављене зоље и то из ЈСО-а. Кум и Душан су увек носили са собом пиштољ. Звездан је тамо носио пиштољ и то мислим службени из ЈСО-а а видео сам да је и Тојага носио пиштољ. Не знам где су биле зоље и ко их је превозио. После неколико дана Симовић Милош је пренео наређење Спасојевића да се распоредимо по ауто-путу према аеродрому и да пратимо колону возила у којој је био Ђинђић на путу према аеродрому да видимо како је обезбеђен али да се тада не предузима ништа друго. Милош нас је распоредио овако: он се возио по ауто-путу, Милисављевић Влада је био на старом путу према Сурчину, ја сам био са Јуришићем са десне стране од Сава центра према аеродрому, поред ауто-пута где се налази једно паркиралиште, с тим што прецизирам да се Симовић Милош возио по ауто-путу а Симовић Александар је био код Сава центра. Јуришић и ја смо видели колону. Нека су имала ротациона светла и то смо јавили Милошу и на томе се то и завршило. Иначе Симовић Милош и ови главни из групе су имали податке када Ђинђић креће на пут а то су добијали од неког из Ђинђићевог обезбеђења. У свему овоме око Ђинђића главни су били Душан Спасојевић и Легија. Они су све ово планирали и били су главни. Легија, Душан Спасојевић је до 2001. године углавном наређивао акције али у њима није директно учествовао. Међутим у овоме око Ђинђића је и учествовао директно. Стално је био на улици на овим планираним теренима. Рецимо видео сам га једном код зграде Владе Републике Србије у колима када га је возио Пејаковић Саша Пеле. Следећи план је био да се нападне Ђинђић код хале Лимес на Новом Београду. Главни из ове наше групе су на исти начин добили сазнања да Ђинђић треба да иде на аеродром и одатле за Бања Луку. Ја сам оквирно знао шта је требало да се уради а то је да Багзи и Миша Симовић препрече пут колони возила Ђинђића и када се колона заустави да Тојага Жељко пуца зољама а требало је још и другим оружјем да се пуца. Међутим, ја сам добио конкретни податак од Симовић Милоша. Рекао ми је да идем код болнице Рудо да гледам када одозго са Дедиња крене колона возила са Ђинђићем и да то телефоном јавим Багзију. Тако сам и урадио. Видео

сам да је било у колони троје возила и то два «БМВ» и један «ауди» који је имао на себи доста антена а Миша Симовић ми је управо рекао да ћу најлакше по том возилу препознати да је Ћинђићева колона. Када су наишли са Дедиња ушао сам у своје возило јер нисам смео одмах да јавим. Кренуо сам за колоном. Колона се укључила на ауто-пут и ја сам тек тада из возила телефоном јавио Багзију ево видим их. Мислио сам да је то довољно за Багзија али је он почео да пита где, па сам ја рекао да су већ на Газели. Он је наставио да пита како тако брзо а онда смо прекинули везу. Разговор смо завршили тако што сам рекао да се искључујем а он је запитао где је Миша, опсовао је и прекинуо везу. Он је сам за себе питао где је Миша. Искључио сам се пре Сава центра и отишао на Нови Београд. Остали из ове групе имали су следећа задужења: Багзи је био у камиону са страним таблицама и требало је да препречи пут Ћинђићевој колони код хале Лимес. Симовић Миша је возио камион «ТАМ» и његов је био исти задатак. Јуришић Милан је био у црном «Голфу ГТИ» и био му је задатак да после акције извуче Багзија и Мишу Симовића да после препречавања пута њих двојица дотрче код њега у кола и да их он одвезе са лица места. У овоме су учествовала још два сива «аудија». У једном је био Милисављевић Влада, у другом Симовић Александар. У та два «аудија» били су распоређени али не знам тачно на који начин још Тојага Жељко, Звездан Јовановић и Луковић Кум и Калинић Сретко. Миша Симовић је требало да јави овима из «аудија» када крене колона са Ћинђићем да се они спреме на једном узвишењу код хале Лимес одакле ће да се пуца зољама на Ћинђића. Мислим да ова акција није успела зато што сам ја касно јавио када је наишла колона са Ћинђићем, тако да Багзи и Миша Симовић нису успели да благовремено препрече пут колони. У Ћинђићевој колони сам видео да је један «БМВ» имао укључена ротациона светла али ја нисам знао у којем од ових возила је Ћинђић. Што се тиче распореда колоне мислим да је на челу био «ауди» а иза њега та два «БМВ». Пошто сам отишао на Нови Београд, кроз 5 минута ме је звао Луковић Кум. Питао ме је где су, а ја сам одговорио да не знам. Опсовао ме је и спустио слушалицу. Одмах затим ме је назвао Симовић Милош и рекао да дођем до гараже код новог Меркатора на Новом Београду где нам је био један украдени црни «голф». Дошао је Милош сав усплахирен и рекао ми да су Багзија ухапсили. Сео је у ауто који сам ја користио и возио је према хали Лимес али са друге стране. Видео сам близу хале Лимес камион заустављен на ауто-путу који је возио Багзи. Поред камиона је био и тај «ауди» са антенама. Ту су стајали још неки људи. Тад ми је Миша испричао да је на ауто-путу испред њега возио Багзи камион, да је камионом кренуо у лево да удари у возило у којем је био Ћинђић, да је возач «БМВ» нагло кочио, да се створио дим од кочења и да је тако избегао судар. Да су из «аудија» Багзију показали да стане са стране што је он морао да уради. Да су заустављали и Мишу али да се

Миша правио луд и да је наставио да вози. Наставио је да вози камион «ТАМ» вероватно близу гараже где ме је звао да дођем. Ја сам видео да је гледајући из правца Сава центра ка аеродрому Багзијев камион заустављен и окренут у том правцу а испред њега је стајао «ауди» са антенама. Сетио сам се да је Симовић Милош, Константиновић Нинослава поставио да осматра на Аутокоманди за случај да тим путем наиђе колона Ђинђићева иако смо сви скоро 100% процењивали да тим правцем неће наићи. Мој следећи задатак је био после неколико дана, када се Ђинђић вратио са пута да осматрам око зграде Владе Републике Србије, како долази у ту зграду, како је обезбеђен, да ли је појачао обезбеђење, па смо Јуришић Милан и ја били у улици Адмирала Гепрата и гледали у том правцу са једног места које је било ограђено жичаном мрежастом оградом. Ту смо долазили неколико дана и осматрали. Једном је на то место дошао Душан Спасојевић и са тог места смо отишли заједно према Новом Београду. Он се пуно љутио на мене. Био је бесан, црвен у лицу али се све углавном на томе завршило. Чак ми је рекао да је почео у мене да сумња и томе слично. Што се тиче навода тужиоца у погледу свих нас како је ко имао појединачно учешће у свему овоме то је углавном тачно. Рецимо та два «аудија» оба сива, набавио је Милисављевић Владимир од неког ко је крао возила, његовог познаника, па се и плашио због тога да то не буде откривено. Из тих «аудија» извршена су два убиства о чему ћу вам накнадно говорити. Све ове припреме и план за убиство Ђинђића смислили су Душан Спасојевић и Легија. То знам из свих ових разговора у чему сам ја учествовао и напред говорио. Легију нисам виђао али управо из ових разговора сам сазнао да је он све време излазио на јавна места у граду по неким кафићима, и да је то плански рађено да се не би посумњало у њега, да се он не би довео у везу са свим овим. Спасојевић је свима нама строго био забранио да се виђамо са својим породицама и да будемо у овим изнајмљеним становима. Једино се сагласио да Легија излази на та јавна места. Сувајцић Миладин је набавио све ове станове које смо користили. Он је користио фалсификовану личну карту за изнајмљивање што сам такође рекао, а набављао је и регистарске таблице које је стављао на возила која смо користили да не би били откривени. Набавио је црног «голфа» «фиат типо» црвеног. Такође сва ова возила која смо ми користили, то су била легално купљена возила а он их је такође набавио. Сада сам се сетио да је Душан Спасојевић сумњао у прецизност гађања зољама. То сам чуо у оном стану 10 пре одласка у Бубањ поток. Убеђивали су га Јовановић Звездан и Тојага Жељко да је то прецизно и испричали да је Тојага Жељко на неком гађању са 100 метара погодио бели чаршаф који су развукла два члана ЈСО-а. Нисам сигуран ко је дао идеју да се Ђинђић убије из снајперске пушке. Чуо сам у једном стану код Мише Симовића, мислим од њега, да је Звездан Јовановић убедио Спасојевића да је најсигурнији управо он, Звездан, у гађању из

снајперске пушке и да је то најсигурнији начин да се Ђинђић убије. После тога је Спасојевић наредио да се набави неки комби из кога би се пуцало или неки већи аутомобил. Због тога је Сувајџић купио тог «пасата караван» са панчевачким регистарским таблицама који је после атентата запаљен. Тих дана Симовић Александар и Константиновић Нинослав су почели да осматрају око зграде Владе да траже погодно место са кога би Звездан пуцао из снајперске пушке у Ђинђића. У једном од ових станова Спасојевић је причао да има АТГ а то је антитерористичка група која је спремна и може да утрчи за Ђинђићем у зграду Владе и да их све побије. Рекао је да је то група из састава ЈСО-а. Симовић и Константиновић су једно два дана тражили такво место. Једне вечери су причали Спасојевићу и Куму Луковићу а ту сам био и ја као и Јуришић и још неко да су нашли један стан у коме живи нека баба кроз који може да се прође на терасу и да се одатле види и може да се гађа у Ђинђића. Спасојевић је прокоментарисао да би у том случају морала и баба да се убије после тога. Те вечери су Симовић Александар и Спасојевић отишли до тог стана да то види и Спасојевић, па пошто нису успели да уђу у стан код бабе, односно поред врата њеног стана су била врата кроз која се излази на терасу и они су погрешили и кренули на њена врата а она је почела да откључава и они су побегли. Спасојевић је наредио да се купи тањир за сателитску ТВ антену и три радна комбинезона као и каблови. Јуришић Милан је назвао мог брата који је то купио али уопште није знао за шта ће то да се користи. Одлучено је да Константиновић Нинослав Нино и ја однесемо тај тањир, каблове и остало и да осмотримо ситуацију, поглед са терасе и остало. Ми смо отишли ујутру. Наишла је та жена за коју су рекли да је баба и ми смо је убедили да смо радници и да треба да поставимо сателитску антену. Нино и ја смо имали на себи ове плаве радне комбинезоне из једног дела као аутомеханичарске без икаквих ознака. Она се бунила и помињала кабловску антену а ми смо потврдили да смо то ми који треба прво да видимо. Она је била са нама на тој тераси. Ја сам као чистио овај тањир. Онда су телефоном разговарали Нино и Миша који је рекао да сиђемо доле. Потом је Нино причао телефоном са Јовановић Звезданом ословљавајући га као шефе а жени је објашњавао да је то наш шеф који треба све да види. Убрзо је дошао Јовановић Звездан. На себи је имао зелену вијетнамку, шал и качкет. Нино је заговарао жену а Звездан је извадио нешто као двоглед. Посматрао је кроз то према згради Владе. Он је тада мерио раздаљину. Рекао је да жури и отишао је. Жена није дала Нину и мени да одемо а да не попијемо кафу. Иако кафу не пијем морао сам овом приликом на силу да је попијем. При изласку у лифту Нина и мене је видела још једна станарка која је била у лифту. Све смо ово испричали Спасојевићу увече. Он се поколебао. Нино га је убеђивао да ће убити и ту жену и њеног сина који нас је такође видео и још ту другу жену која нас је видела после убиства Премијера. Сутра су ме

послали по тањир и каблове. У тој згради ме је видело још станара. Објаснио сам им да наводно тањир треба да се намести на другој згради. Ово сам све рекао Сапсојевићу и после пар дана од овог места се одустало зато што нас је видело више људи. Негде у то време један од планова је био да се у Ћинђића пуца испред зграде Савезне скупштине где је требало да буде проглашење избора председника Србије и Црне Горе. Јуришић Милан је добио задатак од Симовић Милоша или Спасојевића да заузме паркинг место у паркинг гаражи монтажној у близини зграде Скупштине. Када је одлучено да се у Ћинђића пуца из снајперске пушке чуо сам да је набављена снајперска пушка из ЈСО-а и још две па је требало да Звездан одабере из које ће да пуца. Колико сам схватио једна снајперска пушка је била донета у стан 10 а онда је била пребачена у ауто «пасат» где се ту стално налазила. План је био да се то паркинг место држи докле не наиђе возило «пасат» у коме ће бити Јовановић Звездан, Луковић Кум и Влада Милисављевић и да ће из «пасата» Звездан пуцати у Ћинђића из снајперске пушке. По овом плану је и поступљено. Тада се није пуцало јер колико знам Ћинђић није дошао преко дана него тек увече. Морам да вам кажем да знам да се два пута ишло на то место и да у оба пута није дошло до пуцања а тај други пут на исти начин је паркинг место заузео Јуришић Милан, онда је ослободио место «пасату» у коме су била иста лица као и у претходном случају. Јуришић Милан је био преко пута паркинга код зграде ПТТ. Нинослав је био у близини паркинга са пиштољем и његов је задатак био да после пуцања у Ћинђића ако би кренуо саобраћајни милиционер да га у томе онемогући. Ја сам био код цркве Светог Марка са возилом «рено клио» плави, с тим што би код мене дошли Нинослав и Јуришић да их одвезем. Негде у околини су били и Симовић Александар и Милош а за остале не знам. Овом приликом се одустало зато што су наши из групе видели да има доста камера са околних зграда и да су вероватно снимљени а колико сам чуо од Милоша они су на то место, ови из наше групе ишли претходног дана увече и могуће је да тада није дошло до пуцања у Ћинђића због новинара. Прошло је можда једно 4,5 дана од оног одласка у зграду кад смо носили антену у Бирчаниновој улици када су Нинослав и Симовић Александар нашли ову канцеларију у улици Адмирала Гепрата број 14.

Председник већа-судија: С обзиром да се приближава крај радног времена прекинућемо читање ове изјаве и наставићемо сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Због истека радног времена прекида се главни претрес.

Наставак сутра у 10,00 часова.

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Записничар

Председник већа-судија